

ICMinistries

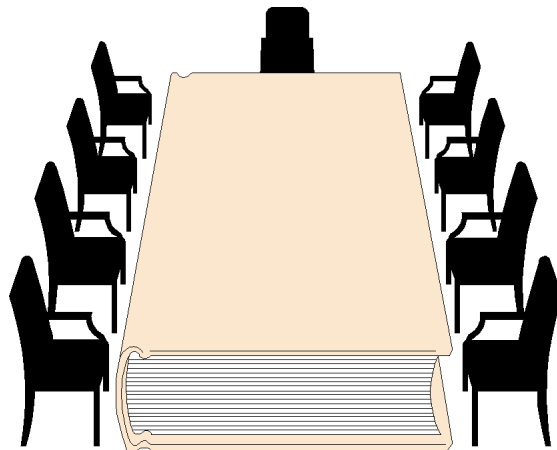
Instruire în Studiu Biblic ✝ Pregătirea Predicii

Studiul Biblic Inductiv

Cum să studiezi eficient Scriptura

Destinat în mod special pastorilor

și lucrătorilor bisericii

Intensive Care Ministries ♦ P.O.Box 109 ♦ Mentone, CA 92359 ♦ USA

(909) 798-0451 ♦ info@icmbible.org ♦ www.icmbible.org

pentru ediția în limba română Copyright © 2003 Asociația Creștină ProLogos

traducere: Dana Uriașu și Daniel David

editare și tehnoredactare: Mihai Ciucă

SLOBOZIA, aprilie 2003

DESPRE ACEST MANUAL

Acest manual a fost dezvoltat de-a lungul a mulți ani de lucru cu mii de pastori și lucrători creștini din Filipine de către pastorul Dan Finfrock. A fost alcătuit să ajute pe lideri să învețe să studieze Biblia, fără alte resurse exterioare, cum ar fi comentariile biblice, studiile biblice, etc., care de multe ori lipsesc din bibliotecile liderilor din lumea a treia.

Cu o traducere bună a Scripturii, participanții sunt învățați cum să observe atent, să interpreteze și să aplice Cuvântul lui Dumnezeu. Scriptura devine vie prin acest interesant sistem de studiu biblic inductiv. SBI este un studiu foarte aprofundat și metodic al Scripturii.

Acest manual poate fi folosit să învețe pe oricine este interesat să studieze Cuvântul lui Dumnezeu într-un mod eficace. El este folosit în multe țări și a fost tradus în mai mult de douăzeci de limbi.

DESPRE AUTOR

Pastorul Dan Finfrock a crescut în biserica *Christian Missionary Alliance Church* din Redlands, California. Mai târziu a participat la cursurile Colegiului Biblic Simpson. După absolvirea Universității Redlands el a început să lucreze cu organizația *Inter Varsity Christian Fellowship* timp de 6 ani în campusurile colegiului, predând studiul biblic inductiv. Apoi s-a implicat în păstoria a șase biserici, în trei din ele făcând muncă de pionierat. Ultima sa biserică a fost *Calvary Chapel* din Banning.

În 1985 Dan s-a mutat cu familia sa în Filipine și a fondat organizația *Intensive Care Ministries*. El a văzut nevoia acută de instruire a pastorilor locali în studierea Cuvântului. Sistemul de studiu biblic inductiv a mers foarte bine și poate fi învățat foarte repede. În 1991 el s-a mutat cu familia înapoi în SUA și, curând, a început să lucreze în multe alte țări. Rusia a devenit un punct important în ultimii 8 ani. ICM are acum șase lucrători ruși în echipă care lucrează în diverse locuri. Dan locuiește acum în Mentone, California, împreună cu soția sa Debbie și fiul cel mai mic, Aaron. Ei mai au alți copii mari, Nathan, Lela și Corrie. Dan călătorește foarte mult în țări din lumea a treia.

INTENSIVE CARE MINISTRIES

MĂRTURISIREA DE CREDINȚĂ

1. Noi credem că dragostea lui Dumnezeu este pentru toată omenirea și datorită dragostei Sale, El L-a trimis pe Iisus să moară pe cruce pentru păcatele oamenilor și El a fost înviat a treia zi.

DE ACEEA: Noi proclamăm iertarea păcatelor și un Domn înviat.

2. Noi credem că toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire pentru ca omul lui Dumnezeu să fie cu totul destoinic pentru orice lucrare bună. 2 TIMOTEI 3:16,17.

DE ACEEA: Noi încurajăm studierea Cuvântului.

3. Noi credem că Dumnezeu a ridicat oameni "înzestrați" pentru echiparea trupului lui Christos, care să îl maturizeze și să-l crească în Christos. EFESENI 4:11-16.

DE ACEEA: Noi căutăm oameni înzestrați și îi echipăm să predea Cuvântul.

4. Noi credem în revenirea apropiată a Domnului și Mântuitorului nostru, Iisus Christos.

DE ACEEA: Noi mergem și facem ucenici din toate națiunile. MATEI 28:19

5. Noi credem că este doar un singur trup în Hristos și, cu toate că există multă varietate în biserica Sa, prin lucrarea Duhului Sfânt, noi suntem cu toții una în Christos.

DE ACEEA: Noi ne străduim să păstrăm unirea Duhului. EFESENI 4:3

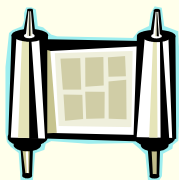
DECLARAȚIA DE VIZIUNE

Organizația *Intensive Care Ministries* a fost fondată să echipeze pastori locali și lucrători creștini pentru munca de slujire. Scopul nostru are două aspecte: (1) Să îi învățăm pe ei cum să studieze Cuvântul, și (2) Să-i motivăm să-și hrănească oamenii lor prin studierea sistematică a Bibliei. Viziunea noastră este să punem la punct programe de instruire prin care țări diferite să atingă aceste scopuri.

Cuprins

Privire de ansamblu asupra seminarului	6
Cărțile Bibliei	7
Metode de studiu biblic	8
Definiții:	
Observare	9
Interpretare	10
Aplicare	13
Diagrama studiului biblic personal	14
Teme:	
#1 - Texte narative	17
#2 - Poezie	20
Notițe - studiul biblic inductiv	21
#3 - Epistole	26
#4 - Poezie evreiască	29
#5 - Întrebări inductive	33
#6 - Parabole	37
#7 - Profeții	41
Teme opționale:	
Ioan 13	48
Filimon	50
Isaia 55	51
Apendice	
Cum să începi și să conduci un studiu biblic	53
Cum să mă pregătesc?	54
Evaluându-ți conducerea	55
Câteva considerații generale	57
Dinamica grupului mic	59
Cazul predicii expositive	63
Răspunsuri	68

Privire de ansamblu asupra seminarului

Stiluri literare în Biblie:

1. Narativ
2. Epistolar
3. Pilde
4. Poetic
5. Profetic

Schițează ideile principale ale pasajului

1. xxx xxx xx xxx x
a. xxx x xxxxxxx
b. xx xxx xxxxxx
2. xx xxxx xxx
3. xxx xxx xxx
4. xx xxx xxx xxx xx
5. xx xxx xxxxx

Diagrama

Observare	Interpretare	Aplicare
1. xx xxxx xxx x a. xxx xxx xx b. xx xxxx xxx c. xx xxx xxx	Xxx xxxxx xxx xxxx xxx xxx xx xxxx x xxxxx xx x xxxxxx xxx	Xxx xxx xx xxx xxx xxxxx xx xx xxx xx xxxxx xx xxx xx
2. xxx xx xxxx x a. xxxxx xxx x b. xxx xxx xx	Xxx xxx x xx xxxx xxx xxx xx xxx	Xx xxx xxx xx xxxx xxx xx xx xxx xx xx

Schița Predicii

1. xxx xxx x xx xxx
a. xx xxx xxxxxxx
b. xxx xxx xxx xx
2. xx xxxx xxx
3. xxx xxx xxx
4. xx xxx xxx xxx x
5. xx xxx xxxxx

Predică

Întrebări Inductive

1. xxxx xxx xx xxx
a. xx xxx xxxxxxx
b. xxxx xx xxx xx
2. xx xxxx xxx
3. xxx xxx xxx
4. xx xxx xxx xxx xx
5. xx xxx xxxxx

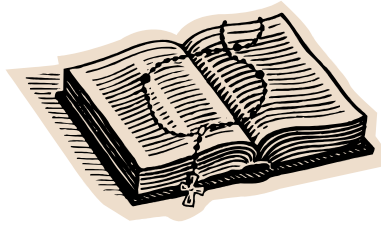

Studiu Biblic

Învăță pe ceilalți din toată Biblia. Amintește-ți predica de rămas bun a lui Pavel, adresată efesenilor:

„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.”

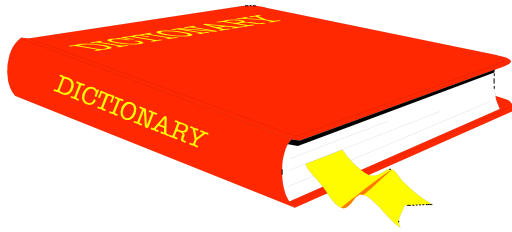
Metode de Studiu Biblic

Cele mai utilizate trei metode de studiu biblic sunt:

Inductiv - *"Scoate în evidență adevărurile"*

Deductiv - *"Pornește de la premise"*

Trambulină - *"Împărtășește opiniile"*

Definitie

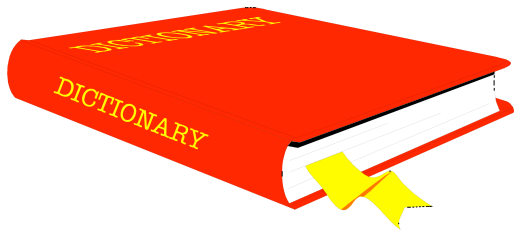
Observare	Interpretare	Aplicare
------------------	---------------------	-----------------

Ce spune textul ?

Citește textul de câteva ori

Notează primele impresii

Notează *Cine? Ce? Unde? Când?*

Definiție

Observare

Interpretare

Aplicare

Ce semnifică textul?

Interpretează literal

Studiază în context

Lasă Scriptura să interpreteze Scriptura

Noul Testament are prioritate

Reguli suplimentare pentru interpretare

Pentru a înțelege corect Cuvântul lui Dumnezeu, este necesar să urmezi anumite reguli. Respectarea acestor reguli nu va garanta întotdeauna concluzii corecte, dar ignorarea lor repetată duce la erori.

Iată câteva reguli de bază care sunt neglijate adesea.

I. INTERPRETEAZĂ-ȚI EXPERIENȚELE PRIN SCRIPTURĂ. NU INTERPRETA SCRIPTURA PRIN EXPERIENȚA TA.

Când oamenii interpretează Scriptura prin propria lor experiență, experiența lor devine autoritatea standard. Cuvântul lui Dumnezeu reprezintă standardul și viețile noastre sunt sub autoritatea Scripturii.

Atunci când un creștin aplică pentru alții, în mod universal, o metodă care a mers pentru el, este în pericolul de a încălca principiul, chiar dacă metoda în sine poate fi o bună aplicație a poruncii biblice. O bună ilustrație pentru asta este omul care a avut dificultăți cu cheltuielile făcute pe datorie și care apoi a abolit toate formele de a cumpăra pe credit. El a avut atât succes de a-și rezolva problema încât acum insistă că oricine are o carte de credit sau cumpără în rate violează porunca biblică "Să nu datorați nimănui nimic..." (Romani 13:8). În această situație individul a interpretat Scriptura prin propria lui experiență, făcând din experiența sa o normă, și nu din principiul biblic.

II. NU FI DOGMATIC ACOLO UNDE SCRIPTURA NU ESTE.

Sunt multe domenii în care Biblia nu e concluzivă. Fii atent să nu spui mai mult decât spune Biblia. În multe aspecte cum ar fi experiența personală, stilul hainelor, standardul de viață sau guvernarea bisericii, o persoană trebuie să ajungă singură la propria concluzie, chiar dacă Scriptura nu e concluzivă. În aceste situații un standard poate fi luat de mai mulți, dar nu-i critica pe aceia care au acceptat un alt punct de vedere. Noi trebuie să-i iubim în continuare pe cei care au opinii diferite.

III. DETERMINĂ CÂND UN PASAJ ESTE MAI DEGRABĂ FIGURATIV DECÂT LITERAL.

Ar trebui să consideri figurativ un pasaj, atunci când Biblia îți spune că e figurativ. De multe ori, Biblia indică în text atunci când un anumit pasaj trebuie luat la modul figurat. Uneori evenimente, situații sau locuri pot fi atât literale cât și figurative. Galateni 4 spune că muntele Sinai este un simbol al sclaviei și Ierusalimul un simbol al harului. Acestea sunt locuri geografice literale, dar sunt și simboluri ale adevărului spiritual.

Ar trebui să consideri un pasaj figurativ atunci când formularea este lipsită de caracteristicile lucrului descris. De exemplu, o formulare poate fi considerată figurativă când un obiect neînsuflețit este folosit să descrie o persoană sau o ființă. În Evanghelia după Ioan, Iisus ni se prezintă nouă drept: "Ușă", "Pâine", "Apă", etc. Aceste cuvinte sunt folosite toate cu sens figurativ.

În Filipeni 3:2 Pavel avertizează: ”Păziți-vă de câinii aceia.” El descrie un grup de eretici care promovau necesitatea circumciziei pentru mântuire. Pentru noi, ”câinii” au un sens figurativ. Iisus a zis în Luca 13:32, ”Duceți-vă și spuneți vulpii aceleia” atunci când S-a referit la Irod. Pentru noi se înțelege că luăm sensul figurativ.

Există situații în care același cuvânt este folosit cu sens figurativ, dar are înțelesuri diferite în locuri diferite din Biblie. De exemplu ”leu” în 1 Petru 5:8 se referă la Satan, dar ”leu” în Apocalipsa 5:5 se referă la Iisus Christos. În general, înțelesul corect al cuvântului figurativ este determinat de context.

Un cuvânt nu va avea un înțeles literal și unul figurativ în același timp. Când un cuvânt într-o propoziție are sens figurativ, i se suspendă înțelesul literal. Dacă se potrivește sensul literal, ar trebui folosit, altfel contextul îl va face imposibil.

IV. NU RAȚIONALIZA SCRIPTURA

Nu încerca să interpretezi Scriptura conform cu filozofiile și teoriile științifice contemporane. Aceste lucruri se schimbă adesea, cu trecerea timpului. Biblia, în schimb, este eternă și nu se schimbă. Pentru mulți ani, istoricii seculari au discreditat acuratețea Bibliei, pentru că nu existau dovezi arheologice evidente cu privire la existența națiunii hitite menționate în Scriptură. Apoi, în 1907, arheologii au descoperit tăblițe în Turcia care au confirmat existența și localizarea hitiților.

Niciodată nu e necesar să scuzi afirmațiile biblice pentru faptul că știința nu le poate confirma sau să reinterpretezi Scriptura pe baza evidențelor actuale ale științei. Deoarece Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și literalmente adevărată, orice miracol și fiecare afirmație trebuie considerată adevărată.

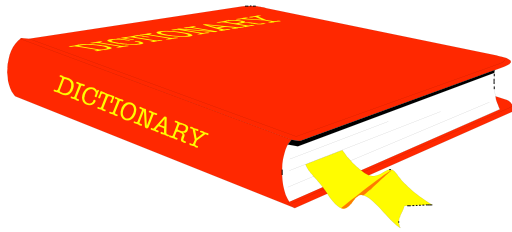
V. NU SPIRITUALIZA SCRIPTURA

Din așteptarea să găsească așa numitele ”adevăruri spirituale” în fiecare verset, mulți oameni ”citesc” într-un pasaj o concluzie adevărată care este determinată de un proces incorect. Când o persoană folosește o metodă greșită să ajungă la o concluzie adevărată, el se expune la riscul de a fi trădat de aceeași metodă cu altă ocazie.

De exemplu Fapte 28 relatează cum Pavel a fost vindecat în mod miraculos după ce a fost mușcat de o viperă veninoasă. Unii care caută să spiritualizeze asta, pot spune, ”Șarpele, care este diavolul, întotdeauna atacă oamenii neprihăniți, dar întotdeauna este învins.”

Această concluzie poate fi adevărată și poate fi predată oriunde în Scriptură, dar Fapte 28 nu ne învață această concluzie. Aceasta este o abordare eronată a Cuvântului lui Dumnezeu.

Adaptare după *Cercetează Scriptura* [Colorado Spring, CO: Navigators Press, n.d.]

Definiție

Observare	Interpretare	Aplicare
------------------	---------------------	-----------------

Cum ar trebui să răspund eu?

Exemple de urmat?

Păcate de părăsit?

Greșeli de evitat?

Promisiuni de crezut?

Porunci de ascultat?

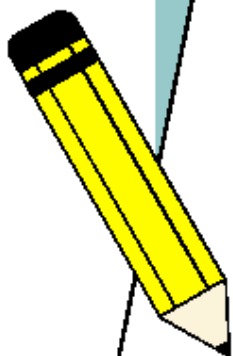
Acțiuni de făcut?

DIAGRAMA STUDIULUI BIBLIC PERSONAL

<i>Stiluri</i>	<i>Stilul narativ (Povestiri)</i>	<i>Stilul instructiv și de îndemnare (Epistolele)</i>	<i>Stilul poezie, pildele și revelațiile profetice</i>
E X E M P L U	Istorie - relatarea evenimentelor cum ar fi: Evangheliile, Fapte, Exod, Levitic, Numeri, etc, și relatările despre regii Vechiului Testament.	Dezvoltarea logică a unui subiect. Epistolele lui Pavel - Galateni, Romani, Tit, etc. Scrierile lui Petru, Ioan, Iacov și câteva dintre învățăturile lui Iisus.	Aranjamentul ideilor în tipare. Se folosesc simboluri și analogii care să exprime ideea. Cum ar fi: Psalmii, Cântarea Cântărilor, Isaia, Ieremia, pildele lui Iisus, etc.
PRINCIPALELE ASPECTE ale fiecărui tip	Oameni, locuri, evenimente și sentimente.	Idei, cuvinte, verbe, subiecte, obiecte și aranjamente ale pasajelor.	Caută simboluri, paralele, analogii, etc. Limbajul imaginilor.
UNELTE DE BAZĂ pentru O b s e r v a r e	Întreabă: -Cine? -Ce? -Când? -Unde? -Cum? Spune din nou evenimentul. Găsește relația dintre personaje. Încearcă să simți sentimentele. Pune-te în papucii fiecărui personaj. Ce vezi? Ce simți? Ce gândești?	Schițează desfășurarea ideilor în pasaj. Notează cuvintele care se repetă. Caută: -comparații -contraste -cuvinte de legătură cum ar fi: *de aceea *în schimb *pentru că *datorită *de atunci Fiecare cuvânt devine important în a înțelege întregul.	Poeții evrei foloseau paralelismul, o idee spusă în două moduri diferite. Un proverb este un tip de afirmație în care un comportament uman este comparat cu ceva din natură. Ex. Proverbe 5:3 O pildă este o formă artistică de exprimare folosită de Iisus pentru a ascunde în mod deliberat adevărul, de aceia care nu vor să asculte. Revelațiile profetice spun descoperirile inspirate de divinitate care prezintă evenimente prezente și viitoare.

<p>UNELTE DE BAZĂ</p> <p><i>pentru</i></p> <p>I N T E R P R E T A R E</p>	<p><u>Uneltele interpretării sunt aceleași pentru toate cele trei stiluri:</u></p> <p>Este o încercare pentru a determina ce a vrut să transmită pasajul oamenilor care l-au auzit inițial.</p> <p>1. Ce l-a determinat pe autor să scrie în felul acesta?</p> <p>-vezi</p> <p>-simte</p> <p>-gândește</p> <p>2. De ce a scris el asta?</p> <p>3. Ce ar fi însemnat el pentru oamenii care îl auzeau în timpurile și cultura biblică respectivă?</p> <p>Iată câteva unelte care sunt bune pentru tipurile instructive și de îndemnare.</p> <p>(a) Care este scopul ideii?</p> <p>(b) De ce a folosit-o autorul?</p> <p>(c) Ar fi putut folosi alt cuvânt?</p> <p>(d) Ce vrea să spună ideea?</p> <p>(e) Care este legătura dintre idee și evenimentele anterioare acesteia?</p> <p>(f) Contextul este cel mai important.</p>
<p>UNELTE DE BAZĂ</p> <p>Pentru</p> <p>A P L I C A R E</p>	<p><u>Uneltele aplicării sunt aceleași pentru toate cele trei stiluri:</u></p> <p>1. Cere Duhului Sfânt să te învețe 1 Cor 2:9-16</p> <p>2. Aplică tema principală la viața ta, cum ar fi:</p> <p>Este un exemplu pe care Eu / Noi ar trebui să-l urmăm?</p> <p>Este un păcat la care Eu / Noi ar trebui să renunțăm?</p> <p>Este o greșeală pe care Eu / Noi ar trebui s-o evităm?</p> <p>Este o promisiune pe care Eu / Noi ar trebui s-o revendicăm?</p> <p>Este o poruncă pe care Eu / Noi ar trebui s-o împlinim?</p> <p>3. Deci, ce?</p> <p><u>Ce</u> plănuiesc să fac?</p> <p><u>Ce</u> diferență va face asta în viața mea?</p> <p><u>Ce</u> lucruri specifice pot să planific pentru viața mea?</p> <p><u>Ce</u> voi face?</p> <p><u>Cum</u> voi face?</p>

Teme

Texte Narrative

Scriptura conține multe cărți scrise în forma narativă. Aceste povestiri sunt destul de ușor de înțeles. În Vechiul Testament, cărțile narrative cuprind Pentateuhul (de la Geneza la Deuteronom) și cărțile istorice (de la Iosua la Estera). În Noul Testament, cărțile narrative cuprind Evangheliile și Faptele.

Pentru această primă temă, vei răspunde la diferite întrebări care se referă la text. Aceste întrebări sunt destinate să ilustreze fiecare tip de întrebări inductive: Observarea, Interpretarea și Aplicarea. Într-o altă temă, vei pregăti propriul tău set de întrebări inductive.

Tema #1

1. Citește textul (Marcu 2:1-12) de câteva ori. Ia-ți timp și observă-l cu atenție.
2. Răspunde la întrebările de pe pagina următoare. Fii atent să termini tema. Nu te grăbi să treci la cealaltă întrebare dacă nu ai timp suficient.

Marcu 2:1-12 (text)

- 1 După câteva zile, Iisus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă,
- 2 și s-au adunat îndată așa de mulți că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea ușii. El le vestea Cuvântul.
- 3 Au venit la el niște oameni, care l-au adus un slăbănog, purtat de patru inși.
- 4 Fiindcă nu puteau să ajungă până la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus, și, după ce l-au spart, au pogorât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.
- 5 Când le-a văzut Iisus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți Sunt iertate!”
- 6 Unii din cărturari, care erau de față, se gândeau în inimile lor:
- 7 „Cum vorbește omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?”
- 8 Îndată, Iisus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei, și le-a zis: „Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre?”
- 9 Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: „Păcatele îți Sunt iertate” ori a zice: „Scoală-te, ridică-ți patul, și umblă?”
- 10 Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,
- 11 „Ție îți poruncesc” a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă.”
- 12 Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul, și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: „Niciodată n-am văzut așa ceva!”

Întrebări referitoare la Marcu 2:1-12

- O 1. Cine sunt oamenii menționați în povestire?
- O 2. În povestire, unde era Iisus la acea vreme?
- O 3. Ce s-a întâmplat? Povestește întreaga istorie cu cuvintele tale.
- I 4. Care sunt câteva din problemele fizice ale unui paralytic?
- O 5. Cât de greu i-ar fi fost să ajungă la Iisus?
- I 6a. Ce fel de oameni erau aceștia patru?
- I 6b. De ce erau ei așa de stăruitori?
- I 6c. Despre credința cui vorbea Iisus la acel moment?
- I 7. De ce a zis Iisus: ”Fiule, păcatele îți sunt iertate.”?
- I 8. Ce se întrebau cărturarii referitor la afirmația lui Iisus?
- I 9. Când a început Iisus să răspundă la întrebările lor?
- I 10. Citește din nou versetele 9 – 11. Ce este mai ușor de zis? De ce?
- I 11. Care este paralela dintre păcat și paralyzie?
- I 12. Cu cine se aseamănă, de fapt, cineva care este paralyzat?
- I 13. Vezi vreun simbol a ceea ce face Iisus pentru păcătoși?
- A 14a. Ai tu credința de a căra pe cineva paralyzat spiritual la Iisus Christos? Fă o listă cu moduri specifice în care ai face acest lucru.
- A 14b. Fă o listă cu obstacolele pe care le-ai întâlnit, încercând să aduci oameni la Christos. Cum ai putea să le depășești?
- A 15. Fă o listă cu câteva moduri practice în care poți să arăți că îți pasă de păcătoși.
- A 16. Cum ai putea lucra cu alții în a aduce oameni la Christos?

EȘTI UN TRIMIS CARE SE DUCE DUPĂ OAMENI.

AMINTEȘTE-ȚI CĂ PĂCATUL PARALIZEAZĂ!

Poezie

Poezia evreiască este plină de figuri de stil. Un astfel de limbaj prezintă ideile prin intermediul cuvintelor și frazelor care creează “imagini” pentru cititor.

Elementul distinctiv al poeziei evreiești este corespondența (paralelismul) dintre un vers și următorul, sau dintre o secțiune și următoarea. Această repetiție a gândului prin paralelism ajută la clarificarea înțelesului dat de autor. Veți putea explora diverse feluri de paralelisme într-o temă ulterioară.

În această temă, veți studia un text poetic simplu. Dar mai întâi, trebuie să cunoașteți două unelte foarte importante pe care le veți folosi pe tot parcursul SBI. Aceste unelte sunt **schița** și **diagrama**.

METODA STUDIULUI BIBLIC INDUCTIV

EFFECTUAREA SCHIȚEI UNUI PASAJ BIBLIC

Ideea generală

Schița unei epistole

Schița altor stiluri

EFFECTUAREA DIAGramei UNUI PASAJ BIBLIC

Ideea generală

Exemplu de efectuare a diagramei

I. SCHIȚAREA: Scopul schițării este de a începe să examinezi textul foarte atent. Sunt multe modalități de a schița un text. **Scopul** este să împarți textul în ideile pe care le prezintă. Fiecare idee a textului trebuie izolată pentru a o înțelege mai clar. În această instruire vom prezenta două tipuri de schițe.

(A) “Schița simplă”, care poate fi folosită pentru orice carte a Bibliei.

(B) “Schița epistolară”, care ușurează lucrul pe epistole.

A. SCHIȚA SIMPLĂ. Schița simplă poate fi folosită pentru orice carte a Bibliei. Pur și simplu treci prin text și cauți ideile așa cum le prezintă textul - găsind unde începe și unde se termină fiecare gând.

Mai întâi, **citește** cu atenție textul de câteva ori - apoi începe să cauți **ideile principale**. Caută tema principală (ideea generală a întregului text.) Aceștia sunt cei **doi pași de bază** ai “schiței simple”:

PASUL 1 - Scrie o descriere scurtă a **temei principale** a textului.

PASUL 2 - Fă o listă cu toate **ideile principale** ale textului alăturând și versetele fiecărei secțiuni a textului.

Întotdeauna mergi în ordine, verset cu verset.

(EXEMPLE DE SCHIȚE SIMPLE)

PSALMUL 128

Tema: Teama de Dumnezeu este bună.

I. Roadele temerii de Dumnezeu v.1-4

II. Rezultate fericite v.5-6

EZRA

Tema: Rezidirea Templului

I. Rezidirea în timpul lui Zorobabel cap.1-6

A. Prima întoarcere a captivilor cap.1-2

B. Rezidirea Templului cap.3-6

II. Reformele în timpul lui Ezra cap.7-10

A. A doua întoarcere a captivilor cap.7:1-8:32

B.Reforma prin “Reclădirea oamenilor” cap.8:33-10:44

B. SCHIȚA EPISTOLARA. Cele mai multe epistole urmează o succesiune foarte logică atunci când sunt scrise sub formă de scrisoare (excepție Evrei și I Ioan). Pe măsură ce citești epistola, caută **Introducerea** scrisorii - salutările și începutul (adesea urmate de o secțiune de mulțumire). Aceasta va fi urmată de o **Declarare a scopului**, **Învățătura principală** și **Încheierea**.

1. **Introducerea.** Primele versete ale textului vor fi introducerea și salutările. Aceasta este adesea urmată de secțiunea “mulțumirii”.
2. **Declararea scopului.** (De ce a fost scrisă această scrisoare?) De cele mai multe ori vei găsi în unu până la trei versete declararea scopului pentru care a fost scrisă. De obicei este foarte pe scurt și apare aproape întotdeauna după introducere (prezentarea salutarilor și a mulțumirilor). Caută cu atenție această informație deoarece este cheia epistolei.
3. **Învățătura principală.** Inima epistolei o găsim aici. Vei descoperi diverse idei sau subiecte dezvoltate de-a lungul a câteva versete. Uneori o idee va cuprinde câteva versete iar alteori poate cuprinde întregul capitol (sau câteva capitole) - acoperind multe versete. Amintește-ți -- capitolele sau împărțirea versetelor în Biblie nu sunt neapărat repartizate conform ideilor exprimate. Caută ideile. De exemplu, într-o epistolă poate se vorbește despre dragoste în versetele 5-10, versetele 11-16 vorbesc despre judecată, sau bucurie, etc.
4. **Încheierea.** Un text întotdeauna se va încheia cu ceva gânduri finale sau concluzii. Uneori acestea sunt folosite drept binecuvântări în bisericile noastre.

(EXEMPLU DE DIAGRAMĂ A EPISTOLEI)

CARTEA TIT		
I. INTRODUCERE	Cap. 1:1-4	Pavel îi scrie lui Tit
<i>A. Cap 1:1-4</i>	<i>Salutări</i>	
<i>B. (Nimic)</i>	<i>Mulțumiri</i>	
II. DECLARAREA SCOPULUI (Motivele scrisorii)	Cap. 1:5	Să stabilească orânduiala lucrării în biserică: și să numească episcopi.
III. ÎNVĂȚĂTURA PRINCIPALĂ	Cap. 1:6 - 3:14	Numirea episcopilor și ordinea în biserică.
<i>Trei idei principale:</i>		
<i>A. Cap. 1:6-16</i>	<i>Caracteristicile episcopilor și lucrarea lor</i>	
<i>B. Cap. 2:1-3:11</i>	<i>Îndatoririle creștinilor în biserică și doctrina sănătoasă.</i>	
<i>C. Cap. 3:12-14</i>	<i>Preocupări personale.</i>	
IV. ÎNCHEIEREA	Cap. 3:15	

II. DIAGRAMA: O dată ce ai făcut schița textului, ești gata să împarți textul mai mult, schematizându-l într-o diagramă. Schematizarea presupune examinarea foarte atentă a textului prin intermediul sistemului OBSERVARE – INTERPRETARE - APLICARE. Ia **fiecare** secțiune a schiței și treci prin ea, **verset cu verset** - notând cuvintele, frazele și ideile importante – din tot textul.

(Iată mai jos un exemplu cum trebuie lucrat)

FILIPENI 1:1-6

OBSERVARE (O)	INTERPRETARE (I)	APLICARE (A)
<p>(Fapte constatate în text; cuvinte și idei importante)</p> <p style="text-align: center;">1) Idee v.1-2</p> <p>Aceste versete sunt <u>introducerea cărții</u></p> <p style="text-align: center;">v.1 Pavel și Timotei</p> <p>Slujitorul lui Iisus Christos</p> <p>Către sfinții în Christos</p> <p style="text-align: center;">v.2 Har și pace</p> <p>2) Idee v.3-6</p> <p><i>Aceste versete sumarizează <u>Versetele care arată scopul/ scrisorii.</u></i></p> <p style="text-align: center;">v.4 Rugăciune și bucurie</p>	<p>(Explică înțelesul lor aici)</p> <p>Aproape toate epistolele au o introducere</p> <p>Pavel este scriitorul acestui text, dar include și numele lui Timotei.</p> <p>Pavel recunoaște că trăiește ca să-L slujească pe Iisus.</p> <p>Pavel scrie credincioșilor. Un sfânt nu este o statuie, ci este un om născut din nou.</p> <p>Termenii folosiți în saluturile dintre ei sunt caracteristici scrisorilor lui Pavel.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Har - favoarea lui Dumnezeu • Pace - eliberare de frică și anxietate în inimile noastre <p>Pavel are o mare bucurie nu circumstanțial ci din pricina lucrării lui Christos în viața lui.</p>	<p>(Concepe aplicații generale și specifice)</p> <p>NOTĂ: concepe aplicații, arătând cum să pui ceea ce ai învățat în fapte:</p> <ul style="list-style-type: none"> - CE vei face? - Cum vei face? <p>Eu / Noi vrem să fim slujitorii lui Iisus? Cum?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dezvoltând o atitudine de slujitor. 2. Predând la Școala Duminicală. 3. Voluntar în biserică. <p>Eu sunt un sfânt pentru că Iisus este în viața mea. Așa că eu voi trăi o viață sfântă, asemenea lui Iisus.</p> <p>Eu am harul și pacea lui Dumnezeu în viața mea. Eu nu mai trebuie să trăiesc în frică. Harul și pacea Sa îmi marchează viața.</p> <p>Eu pot avea bucurie în ciuda circumstanțelor vieții mele, deoarece Christos lucrează în mine.</p>

Tema #2

1. Citește textul (Psalmul 1) de câteva ori.
2. Fă schița textului folosind tipul de schiță simplă.
3. Fă diagrama textului, folosind schița simplă.

Psalmul 1

- 1 Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori!
- 2 Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!
- 3 El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit.
- 4 Nu tot așa este cu cei răi: ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul.
- 5 De aceea cei rău nu pot ține capul sus în judecății, nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți.
- 6 Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pieire.

Epistola

In această temă vei studia o epistolă folosind uneltele de bază ale schiței și diagramei. Revino la materialul precedent despre schiță și diagramă (pag. 22-25).

Tema #3

1. Citește textul (Iuda) de câteva ori.
2. Fă schița textului folosind tipul schiței epistolare (așa cum este prezentată la pagina 24).
3. Fă diagrama textului (după modelul prezentat la pagina 25).

IUDA

- 1 Iuda, rob al lui Iisus Christos, și fratele lui Iacov, către cei chemați, care sunt iubiți în Dumnezeu Tatăl, și păstrați pentru Iisus Christos:
- 2 îndurarea, pacea și dragostea să vă fie înmulțite.
- 3 Prea iubiților, pe când căutam cutot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.
- 4 Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși de mult pentru osînda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrînare harul Dumnezeului nostru, și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn Iisus Christos.
- 5 Vreau să vă aduc aminte, cu toate că știți odată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n-au crezut.
- 6 El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri veșnice, în întuneric, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința.
- 7 Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor, care se dăduseră ca și ele la curvie și au poftit după trupul altuia, ne stau înaintea ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veșnic.
- 8 Totuși oamenii aceștia, tîrîți de visările lor, își pângăresc la fel trupul, nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile.
- 9 Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre!”
- 10 Aceștia, dimpotrivă, batjocoresc ce nu cunosc, și se pierd singuri în ceea ce știu din fire, ca dobitoacele fără minte.
- 11 Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!
- 12 Sunt niște stânci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi, și se îndoapă de-a binelea; niște nori fără apă, mânați încoace și încolo de vânturi, niște pomi tomnatici fără rod, de două ori morți, desrădăcinați;

- 13 niște valuri înfuriate ale mării, care își spumegă rușinile lor, niște stele rătăcitoare, cărora le este păstrată negura întunericului pentru vecie.
- 14 Și pentru ei a proorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, când a zis: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi,
- 15 ca să facă o judecată împotriva tuturor, și să încredințeze pe toți cei nelegiuți, de toate faptele nelegiuite pe care le-au făcut în chip nelegiuit, și de toate cuvintele de ocară pe care le-au rostit împotriva Lui acești păcătoși nelegiuți.”
- 16 Ei sunt niște cârtitori, nemulțămii cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de vorbe trufașe, și slăvesc pe oameni pentru câștig.
- 17 Dar voi, prea iubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Iisus Christos.
- 18 Cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite.
- 19 Ei Sunt aceia care dau naștere la dezbinări, oameni supuși poftelor firii, care n-au Duhul.
- 20 Dar voi, prea iubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră preasfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt,
- 21 țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu, și așteptați îndurarea Domnului nostru Iisus Christos pentru viața veșnică.
- 22 Muștrați pe cei ce se despart de voi;
- 23 căutați să mântuiți pe unii, smulgându-i din foc; de alții iarăși fie-vă milă cu frică, urând până și cămașa mânjită de carne.
- 24 Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale,
- 25 singurului Dumnezeu, mântuitorul nostru, prin Iisus Christos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin.

Tema #4

1. Citește textul (Psalmul 139) de câteva ori.
2. Fă schița textului folosind tipul schiței simple.
3. Fă diagrama textului.
4. Determină ce tip de paralelism a fost folosit. (Într-un pasaj pot exista chiar și mai multe tipuri de paralelism. Vezi pagina următoare pentru mai multe îndrumări.)

Poezia Ebraica

I. ÎNDRUMARE: FOLOSEȘTE PARALELISMUL POEZIEI EBRAICE PENTRU A PĂTRUNDE ÎNȚELESUL TEXTULUI.

A. Poezia este plină de figuri de stil, de aceea, noi trebuie să învățăm să înțelegem sensul limbajului non-literal sau limbajului “imaginilor”.

B. Caracteristica distinctivă a poeziei ebraice este corespondența gândurilor (paralelismul) unui vers cu următorul, sau cea dintre o secvență și următoarea (vezi secțiunile schiței.)

C. Poezia ebraică folosește mult repetiția. Aceasta este de mare ajutor în înțelegerea sensului.

II. EXISTĂ TREI TIPURI DE BAZĂ ALE PARALELISMULUI GÂNDURILOR ÎN POEZIA EBRAICĂ.

A. PARALELISM SINONIM - O idee poate fi exprimată de două trei ori într-un mod similar.

EXEMPLU:

”Ada și Țila, ascultați glasul meu! Nevestele lui Lameh, ascultați cuvântul meu!” Gen.4:23

“Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea, și curățește-mă de păcatul meu!” Psalmul 51:2

B. PARALELISM SINTETIC - Poetul face adăugiri la conceptul original.

EXEMPLU: Psalmul 1:1

Fiecare frază în verset adaugă încă un gând pe aceeași temă. Mersul la sfatul celor răi poate fi stadiul unu; să te oprești cu păcătoșii este și mai rău; iar să te așezi pe scaunul batjocoritorilor pare a fi ultimul stadiu.

C. PARALELISM ANTITETIC - poetul pune în contrast o idee cu cealaltă.

EXEMPLU: “Limba înțelepților dă știință plăcută, dar gura nesocotiților împrășcă nebunie.” Proverbe 15:2

Cea de a două frază în general, redă partea negativă a tematicii primei fraze.

PSALMUL 139

- 1 (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.) Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști,
- 2 știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul.
- 3 Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele.
- 4 Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.
- 5 Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte, și-ți pui mâna peste mine.
- 6 O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde.
- 7 Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de Fața Ta?
- 8 Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo;
- 9 Dacă voi lua aripile zorilor, și mă voi duce să locuiesc la marginea mării,
- 10 și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca.
- 11 Dacă voi zice: „Cel puțin întunericul mă va acoperi, și se va face noapte lumina dimprejurul meu!”
- 12 Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul ca lumina.
- 13 Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai țesut în pânțelele mamei mele:
- 14 Te laud că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!
- 15 Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului.
- 16 Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele cari-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.

- 17 cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, și cât de mare este numărul lor!
- 18 Dacă le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip. Când mă trezesc, sunt tot cu Tine.
- 19 O, Dumnezeule, de ai ucide pe cel rău! Depărtați-vă de la mine, oameni setoși de sânge!
- 20 Ei vorbesc despre Tine în chip nelegiuit, Îți iau Numele ca să mintă, ei, vrăjmașii Tăi!
- 21 Să nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc, și să nu-mi fie scârbă de cei ce se ridică împotriva Ta?
- 22 Da, îi urăsc cu o ură desăvârșită; îi privesc ca pe vrăjmași ai mei.
- 23 Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă, și cunoaște-mi gândurile!
- 24 Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea veșniciei!

Tema #5

1. Citește textul (Marcu 6:45-52) de câteva ori.
2. Fă diagrama informației.
3. Încearcă să pui cât mai multe întrebări de observare, interpretare și aplicare posibile, apoi întoarce-te să vezi care întrebări ar ajuta cel mai bine participanții să lucreze pe text într-o manieră corectă. Este important să pui întrebările care produc o abordare fluentă a textului.
4. Notează-ți întrebările în ordinea în care le vei adresa. Alăturat fiecărei întrebări, adaugă un **O** dacă este vorba de observare, un **I** pentru interpretare sau un **A** pentru aplicare.

Formularea Întrebărilor Inductive

Când înveți să scrii întrebări inductive, înveți o deprindere. Ca orice altă activitate, nivelul deprinderii tale de a formula întrebări se va îmbunătăți o dată cu practicarea. Primul pas important este să realizezi un studiu complet și metodic al pasajului. Prin intermediul întrebărilor tale, grupul de studiu biblic va găsi ceea ce tu ai găsit. Un studiu superficial va genera întrebări superficiale și discuții superficiale; un studiu conștiincios va avea întrebări care vor expune grupul la adevărurile tari ale pasajului, deci ei vor fi îndrumați spre Dumnezeu și spre căile Sale. Acest tip de rezultat este valoros și merită timpul și efortul unui studiu atent.

- I. Studiază mai întâi pentru tine, cu gândul: "Ce vrea Dumnezeu să mă învețe?" Apoi pentru ceilalți: "Ce am putea câștiga pentru viețile noastre, studiind împreună?"
- II. Când ai terminat studiul, privește la diagrama ta și marchează punctele de maximă importanță pe care vrei să fii sigur că le vei include.

III. Formularea întrebărilor

Întrebările tale ar trebui să conducă grupul în fluxul principal al ideilor pasajului respectiv, astfel încât ei să descopere punctele majore și să le aplice în viețile lor. Este important să-ți amintești cu ce fel de grup lucrezi: noi convertiți, mai maturi, tineri, bătrâni, etc. Grupul nu va trebui să analizeze atât de adânc pe cât ai făcut tu; întrebările tale le vor indica lor o structura de bază sigură, etc, după care tu ai săpat adânc când te-ai pregătit pentru studiu.

A. Începe cu întrebări “examinative” care îi va familiariza cu întregul pasaj. (Cine este implicat? Unde sunt ei? Ce fac ei?, etc.)

B. Prin întrebările tale, condu-i în secvențe prin pasaj, de la început și până la sfârșit. Poate vei dori să-i conduci în studiu, secțiune cu secțiune, iar pe măsură ce ei avansează, fă-i să vadă conexiunile dintre paragrafe.

C. Vei dori să-i întrebi:

Întrebări de observare (fapte).**Întrebări de interpretare (înțeleșuri)****Întrebări de aplicare (acțiuni)**1. **Întrebări de observare**

- Determină grupul să observe ce este acolo.
- Prin diverse mijloace, condu-i să vadă **cine? ce? când? unde?**
- Poate vor descrie anumiți oameni sau scene.
- Ajută-i să “între” în scenă singuri, reînviind un eveniment sau o conversație, sau punându-se ei înșiși în pielea oamenilor din primul secol, din Efes, și primind o scrisoare de la Apostolul Pavel.
- Condu grupul să vadă o anumită structură pe care tu ai descoperit-o: ”Care este contrastul dintre....?”

2. **Întrebări de interpretare**

- Determină grupul să analizeze și întreabă-i “**De ce?**”, astfel ca ei să descopere adevăruri majore.
- Vor avea nevoie să definească anumite cuvinte cheie sau fraze.
- Ajută-i să vadă motivele din spatele unei anumite construcții. (Pune întrebări bazate pe propria ta muncă, din coloana interpretării a diagramei tale. Aceasta este și o cale de a-i conduce să vadă conexiunile dintre paragrafe.)
- Când ei descoperă un adevăr important, întrebările tale ar trebui să-i determine să se gândească la el.

3. Întrebări de aplicare

- Acestea vor determina grupul să se gândească și să planifice schimbări care ar trebui să se producă în viețile lor personale - atitudini, relații și acțiuni.
- Întrebările de aplicare ar trebui să curgă natural din înțelesurile punctelor principale, și ar trebui să apară după ce un punct principal a fost făcut foarte clar. Totuși nu uita că este mai eficient să ai câteva întrebări bune de aplicare care reies din pasaj, decât să ai prea multe.

Marcu 6:45-52

- 45 Îndată, Iisus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, și să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea să dea drumul norodului.
- 46 După ce Și-a luat rămas bun de la norod, S-a dus în munte, ca să Se roage.
- 47 Când s-a înserat, corabia era în mijlocul mării, iar Iisus era singur pe țarm.
- 48 A văzut pe ucenici că se necăjesc cu vîslirea, căci vîntul le era împotrivă. Și într-a patra strajă din noapte, a mers la ei, umblând pe mare, și voia să treacă pe lângă ei.
- 49 Când L-au văzut ei umblând pe mare, li s-a părut că este o nălucă, și au țipat;
- 50 pentru că toți L-au văzut, și s-au înspăimântat. Iisus a vorbit îndată cu ei, și le-a zis: „Îndrăzniți, Eu Sunt, nu vă temeți!”
- 51 Apoi S-a suit la ei în corabie, și a stat vîntul. Ei au rămas uimiți și înmărmuriți,
- 52 căci nu înțeleseseră minunea cu pînile, fiindcă le era inima împietrită.

Diagrama formulării întrebărilor inductive

Lucrând pe diagrama pe care deja ai completat-o, dezvoltă întrebări corespunzătoare fiecărei coloane. Această muncă reprezintă de fapt “răspunsurile” la întrebările tale. Cu alte cuvinte, informațiile din coloane ar trebui să se potrivească cu întrebările tale.

“O” Observare	“I” Interpretare	“A” Aplicare
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Idea 1 – v.1 -observ. -observ. -observ. v.2 -observ. -observ. </div> Idea 2 v.3 - observare etc.	<div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Interpretarea observațiilor aici. -interpret. -interpret. </div>	<div style="border: 1px dotted black; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Aplicația aici. -Ce ar trebui să fac? -Cum să fac? (dă exemple concrete) </div>

Dezvoltă întrebări observative din coloana „O”, întrebări interpretative din coloana „I” și întrebări aplicative din coloana „A”.

(Pe o foaie separată)

Sfaturi pentru întrebări:

- Listați în ordine întrebările voastre (1, 2, 3, etc).
- Lucrați direct pe diagramă și pe text.
- Întrebările trebuie să fie simple și clare, trimițând oamenii la text pentru răspunsuri.
- Întrebările trebuie să genereze discuție, care conduce la o înțelegere clară a textului.
- Întrebările trebuie să curgă într-un mod logic.
- Întrebările trebuie să aibă răspunsuri din text (trebuie să fii în stare să răspunzi la propriile întrebări.)
- Fiecare întrebare trebuie cu adevărat să fie “O”, “I”, sau “A” (cele din lecția 5)

Lista întrebărilor (luate din diagrama textului)

Prima idee a schiței / diagramei

1. Întrebare observativă (Cine este implicat? Ce fac ei? Etc.)
2. Întrebare observativă (Unde se află?)
3. Întrebare observativă (Ce s-a întâmplat?)

(După câteva întrebări observative, pune una sau două întrebări interpretative.)

4. Întrebare interpretativă (De ce a spus Isus..?)
5. Întrebare interpretativă (Ce a vrut Pavel să zică când...?)

(După ce pui câteva întrebări observative și interpretative, este bine să pui una sau două întrebări aplicative. Întrebările aplicative ar trebui scoase din concluziile celor observative și interpretative.)

6. Întrebare aplicativă (Răspunsul trebuie să fie o acțiune sau o listă de acțiuni ce trebuie îndeplinite. Ce aș putea face să fiu asemenea lui Iisus?)

7. Întrebare aplicativă (Ce pași am de făcut?)
(Continua să lucrezi din diagramă pe text, idee după idee, verset cu verset.)

Tema #6

1. Citește textul (Marcu 4:1-20) de câteva ori.
2. Fă o schiță simplă a textului.
3. Găsește punctul central subliniat de pildă.
4. Fă diagrama textului folosindu-ți schița. Fii atent să interpretezi pilda folosind explicațiile textului (dacă are).
5. Formulează-ți propriile întrebări de observare, interpretare și aplicare.

Pildele

O pildă este o povestire scurtă care folosește un exemplu practic sau fizic din viața de zi cu zi, pentru a ilustra un adevăr spiritual. Domnul Iisus învăța adesea pe alții în pilde, așa că este esențial pentru noi să înțelegem acest tip special de formă literară. Când Iisus învăța în pilde avea un scop în plus. El a vrut să ascundă adevărul de cei împietriți, dar să-l dezvăluie în același timp celor receptivi.

De observat că deși evenimentele istorice pot fi folosite drept ilustrații, o pildă este un tip de povestire specială destinată în mod specific să învețe un adevăr particular. Cu toate că prin definiție, o pildă nu este relatarea unui eveniment istoric, pentru a fi o pildă, ea trebuie să fie adevărată pentru viață.

EXISTĂ PATRU REGULI DE BAZĂ NECESARE**ÎNȚELEGERII PILDELOR:****1. Începe cu contextul imediat:**

- a) Cu ce ocazie se spune povestirea? (Luca 15:1-2)
- b) Care este explicația înțelesului pildei? (Luca 15:7&10, Matei 24:44; 25:13)

2. Identifică punctul central subliniat:

Privește la contextul pasajului înainte și după pildă.

- a) Luca 15:4 o oaie pierdută
- b) Luca 15:8-10 un bănuț pierdut

3. Identifică detaliile irelevante:

Detalii care nu au intenția de a învăța un adevăr (Luca 17:7-9)

- a) Luca 15:4 99 oi în siguranță
- b) Luca 15:8 9 bănuți în siguranță

4. Identifică detaliile relevante:

Acelea care intenționează să învețe anumite adevăruri vor fi reluate în tema centrală (povestea fiului risipitor - a fost pierdut dar acum regăsit).

Marcu 4:1-20

- 1 Iisus a început iarăși să învețe pe norod lângă mare. Fiindcă se adunase foarte mult norod la El, S-a suit și a șezut într-o corabie, pe mare; iar tot norodul stătea pe țărm lângă mare.
- 2 Apoi a început să-i învețe multe lucruri în pilde; și, în învățătura pe care le-o dădea, le spunea:
- 3 Ascultați! Iată, semănătorul a ieșit să samene.
- 4 Pe când semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum: au venit păsările și au mâncat-o.
- 5 O altă parte a căzut pe un loc stâncos, unde n-avea mult pământ: a răsărit îndată, pentru că n-a dat de un pământ adânc;
- 6 dar, când a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcină, s-a uscat.
- 7 O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o, și n-a dat roadă.
- 8 O altă parte a căzut în pământ bun: a dat roadă, care se înălța și creștea; și a adus: una treizeci, alta șaizeci, și alta o sută .”
- 9 Apoi a zis: cine are urechi de auzit, să audă.”
- 10 Când a fost singur, cei ce erau în jurul Lui împreună cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde.
- 11 „Vouă” le-a zis El „v-a fost dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar pentru cei ce Sunt afară din numărul vostru, toate lucrurile Sunt înfățișate în pilde;
- 12 pentruca „măcar că privesc, să privească și să nu vadă, și cu toate că aud, să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă la Dumnezeu, și să li se ierte păcatele.”
- 13 El le-a mai zis: „Nu înțelegeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate celelalte pilde?”
- 14 Sămănătorul seamănă Cuvântul.
- 15 Cei înfățișați prin sămânța căzută lângă drum, sunt aceia în care este semănat Cuvântul; dar după ce l-au auzit, vine Satana îndată, și ia Cuvântul semănat în ei.

- 16 Tot așa, cei înfățișați prin sămânța căzută în locurile stâncoase, Sunt aceia cari, când aud Cuvântul, îl primesc îndată cu bucurie;
- 17 dar n-au rădăcină în ei, ci țin până la o vreme; și cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.
- 18 Alții sunt cei înfățișați prin sămânța căzută între spini; aceștia sunt cei ce aud Cuvântul;
- 19 dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, care îneacă Cuvântul, și-l fac astfel neroditor.
- 20 Alții apoi sunt înfățișați prin sămânța căzută în pământ bun. Aceștia sunt cei ce aud Cuvântul, îl primesc, și fac roadă: unul treizeci, altul șaiszeci și altul o sută .”

Tema #7

1. Citește textul (Isaia 1:1-31) de câteva ori.
2. Fă schița textului folosind o “schiță simplă”.
3. Distinge în cadrul schiței, pentru fiecare idee, tipul profeției.
4. Găsește tema centrală a profeției.
5. Fă diagrama textului folosindu-ți schița.
6. Formulează o schiță a unei predici pe care o vei folosi să expui textul. Ia prima idee și dezvolt-o verset cu verset. Formulează prima idee și începe să explici fiecare verset care o cuprinde. Poate vrei să explici cuvinte cheie și fraze cheie pe care le-ai observat, le-ai interpretat și aplicat din text. Apoi treci la următoarea idee și dezvolt-o. Încearcă să te gândești la ilustrații și povestiri care să exprime ideea.

Profetia

Profeția poate fi întâlnită în Scriptură, de la Geneza la Apocalipsa.

- Din totalul de 23.210 versete ale Vechiului Testament, 6.641 (aproximativ 28%) conțin material predictiv.
- Din totalul de 7.914 versete ale Noului Testament, 1.711 (aproximativ 21%) conțin material predictiv.
- Din totalul de 31.124 versete ale întregii Biblii, 8.352 (aproximativ 27%) conțin material predictiv.

Faptul că Scriptura conține așa de mult material predictiv indică importanța pe care Dumnezeu o acordă profeției.

- I. Primul pas al oricărui student al Bibliei este să identifice tipul de profeție pe care îl studiază.

Există două tipuri de profeții:

- A. PREDICTIVE** - prevăzând viitorul; și
- B. DIDACTICE** - au de-a face cu adevăruri morale, etice și teologice.

Unele profeții au ambele tipuri la un loc. În Zaharia 1:1-15, este **didactică**, dar în următoarea viziune este **predictivă** 1:16-21. Aproape tot Zaharia 7 este didactic, dar secțiunea precedentă și următoarea sunt predictive. **Cele mai multe profeții sunt predictive.**

- II. Iată aici ceva reguli de a lucra cu profețiile **predictive**:

A. LIMBAJ LITERAR. Să iei pasajul așa cum este, este cel mai simplu, un înțeles direct și obișnuit, dacă nu cumva există motive obligatorii să se procedeze altfel.

Pasajele predictive ar trebui considerate literal, în afara cazului în care există motive puternice să le abordăm în sens figurat. Întotdeauna începe căutând înțelesul simplu și direct - **ceea ce afirmă este ceea ce înseamnă.**

B. LIMBAJUL FIGURATIV. Învață să identifice pasajele figurative, dar urmează regulile obișnuite ale limbajului pentru a face distincția între ceea ce este literal și non-literal.

1. Unele limbaje trebuie luate în mod evident figurat. Să faci altfel ar fi absurd. De exemplu, Ioel 2:31 - prefacerea lunii în sânge; Isaia 11:1 - o odraslă din tulpina unui om; Zaharia 4:7 - un munte mutat din loc.
2. Noi numim aceste ilustrații, "limbaj vizual" așa cum vedem în Daniel: un leu cu aripi, un leopard cu patru aripi, etc.
3. Scopul este să discernem ce anume subliniază figurativul, pentru că lucrul reprezentat în mod figurat este destinat să aibă o împlinire istorică literală.

Exemplu: Daniel 7:17 - cele patru fiare mari semnifică patru regi care se vor ridica pe pământ; Ioan 2:19 - predicția lui Christos despre Templu, "distrugeți acest Templu și în trei zile îl voi ridica" se explică prin faptul că Christos S-a referit la templul trupului Său.

C. UN CUVÂNT DE AVERTIZARE:

Determinarea tipului de profeție în unele pasaje este dificilă.

Exemplu: Amos 9:13-15. Este indicat ca acest pasaj să fie considerat în mod figurativ. Dar, trebuie să pornim de la prezumția că o predicție este de înțeles în mod literal. Totuși, o mare parte a profeției este într-adevăr figurativă și noi trebuie să învățăm să distingem între scrierile literale și cele figurative.

D. Profețiile includ trecut, prezent sau viitor. Adesea profețiile nu urmează un tipar secvențial (succesiv). Un pasaj poate sări de la o idee la alta, sau de la o perioadă de timp la alta.

ISAIA 1:1-31

- 1 Proorocia lui Isaia, fiul lui Amot, despre Iuda și Ierusalim, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, împărații lui Iuda.
- 2 Ascultați, ceruri, și ia aminte, pământule, căci Domnul vorbește: „Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s-au răsculat împotriva Mea.
- 3 Boul își cunoaște stăpânul, și măgarul cunoaște ieslea stăpânului său: dar Israel nu Mă cunoaște, poporul Meu nu ia aminte la Mine.”
- 4 Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărădelegi, sămânță de nelegiuiți, copii stricați! Au părăsit pe Domnul, au disprețuit pe Sfântul lui Israel. I-au întors spatele...
- 5 Ce pedepse noi să vă mai dea, când voi vă răzvrățiți din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav, și toată inima suferă de moarte!
- 6 Din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos: ci numai răni, vânătăi și carne vie, ne stoarse, ne legate, și ne alinate cu untdelemn:
- 7 țara vă este pustiită, cetățile vă Sunt arse de foc, străinii vă mănâncă ogoarele sub ochii voștri, pustiesc și nimicesc, ca niște sălbatici.
- 8 Și fiica Sionului a rămas ca o colibă în vie, ca o covercă într-un câmp de castraveți, ca o cetate împresurată.
- 9 De nu ne-ar fi lăsat Domnul oștirilor o mică rămășiță, am fi ajuns ca Sodoma, și ne-am fi asemănat cu Gomora.

- 10 Ascultați cuvântul Domnului, căpetenii ale Sodomei! Ia aminte la Legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei!
- 11 „Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sunt sătul de arderile-de-tot ale berbecilor, și de grăsimea vițelilor; nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor.
- 12 Când veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca să-Mi spurcați curțile?
- 13 Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare, căci Mi-e scârbă de tămâie! Nu vreau luni noi, Sabate și adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea!
- 14 Urăsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi.
- 15 Când vă întindeți mâinile, Îmi întorc ochii de la voi; și ori cât de mult v-ați ruga, n-ascult: căci mâinile vă Sunt pline de sânge!”
- 16 „Spălați-vă, deci, și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul!
- 17 Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!” -
- 18 „Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmîzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lîna.
- 19 De veți voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării;
- 20 dar de nu veți voi și nu veți asculta, de sabie veți fi înghițiți, căci gura Domnului a vorbit.”
- 21 Vai, cetatea aceea credincioasă, cum a ajuns o curvă! Era plină de judecată, dreptatea locuia în ea, și acum e plină de ucigași!
- 22 Argintul tău s-a prefăcut în zgură, și vinul tău cel ales a fost amestecat cu apă.
- 23 Mai marii tăi sunt răzvrățiți și părtași cu hoții, toți iubesc mita și aleargă după plată; orfanului nu-i fac dreptate, și pricina văduvei n-ajunge până la ei.
- 24 De aceea, iată ce zice Domnul, Dumnezeul oștirilor, Puternicul lui Israel: „Ah! Voi cere socoteala potrivnicilor Mei, și Mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei.
- 25 Îmi voi întinde mâna împotriva ta, îți voi topi sgura, cum o topește leșia, toate părțile de plumb le voi depărta din tine.

- 26 Voi face iarăși pe judecătorii tăi ca odinioară, și pe sftnicii tăi ca la început. După aceea vei fi numită cetatea neprihănită, cetatea credincioasă.”
- 27 Sionul va fi mântuit prin judecată, și cei ce se vor întoarce la Dumnezeu în el, vor fi mântuiți prin dreptate.
- 28 Dar pieirea va atinge pe toți cei răzvrățiți și păcătoși, și cei ce părăsesc pe Domnul vor pieri.
- 29 Vă va fi rușine de terebinții în care găseați plăcere, și veți roși din pricina grădinilor în care vă desfățați;
- 30 căci veți fi ca un terebint cu frunzele ofilite, ca o grădină care n-are apă.
- 31 Omul tare va fi ca un cîlț, și lucrarea lui ca o scânteie; amândoi vor arde împreună, și nimeni nu-i va stinge.

EXEMPLU

Schița mesajului expozitiv

(folosind Psalmul 1 drept exemplu)

- **INTRODUCEREA** - să captezi atenția ascultătorilor tăi și să asiguri o direcție mesajului tău.

1. Descrie pe scurt cadrul textului...localizare, timp, etc.
2. Prezintă tema generală a textului...folosind o ilustrație care să se relaționeze cu viața/situații din zilele noastre.

Exemplu: ”Acesta este un Psalm de învățare, scris de un psalmist necunoscut, preocupat de două stiluri de viață diferite...prezentate nouă drept o alegere...dacă alegem calea cea dreaptă vom dobândi fericirea...etc.

- **CUPRINSUL** - ”inima” mesajului bazat pe schița ta făcută asupra textului... folosind ”ideile principale” (secțiunile schiței tale pe text) drept punctele tale principale. Folosește citate (“lumini”), unul sau două versete la fiecare secțiune a schiței pentru a-ți sublinia ideea principală -luate din coloanele “observării” și “interpretării” schemei tale. Folosește ilustrații și exemple pentru a clarifica punctul tău și fă-l relevant cu tema principală. Vezi exemplul de mai jos: (se referă la Psalmul 1 -foaia de răspunsuri).

1.Omul binecuvântat-vs.1-3: Vedem în aceste versete descrierea omului sfânt (cum este el, ce face și ce devine). În versetul 1, el este un “om binecuvântat”, unul care experimentează adevărata fericire (interioară, spirituală), “nu se duce... nu se oprește... nu se așează...”, evită compania făcătorilor de rele (o ilustrație foarte clară a paralelismului evreiesc), dar, în schimb,”își găsește plăcerea în Legea Domnului”. ”El este ca un pom sădit lângă malul apei”, dându-ne o imagine a grijii și prosperității pe care o dă Dumnezeu poporului Său.

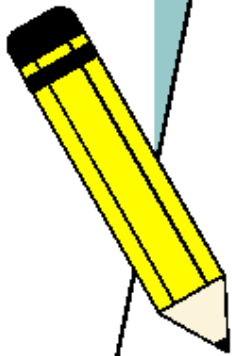
2. Omul rău – v.4-6: ”Nu tot așa este cu cei răi”...o descriere a celor nesfinți ni se prezintă începând cu versetul 4. Ei nu-și găsesc plăcerea în Legea lui Dumnezeu. Cu toate căcei drepti sunt ca niște copaci cu roade bune, ceilalți sunt ca pleava spulberată de vânt, nu valorează deloc în ochii lui Dumnezeu. În versetele 5-6, citim despre soarta celor nesfinți și viitorul diferit al celor drepti.

- **CONCLUZIA** - Aici vrem să aducem mesajul nostru, încheindu-l prin a pune toate ideile cap la cap, reunite în tema principală și predând o aplicație generală, folosindu-ne de un exemplu sau de o ilustrație, care să prezinte modalitatea de a pune în practică ceea ce ni s-a împărtășit și am învățat din mesaj.

Exemplu: ”Fie ca noi să avem acea dorință după Cuvântul lui Dumnezeu, iar binecuvântările primite de omul sfânt să ne încurajeze să-l căutăm pe Dumnezeu, să împărtășim Cuvântul Său cu cei pierduți, etc.

NOTĂ: Toate ideile principale sau punctele majore, versetele subliniate, exemplele și ilustrațiile ar trebui să se lege de tema principală - să o sublinieze, să o facă mai ușor de observat și de înțeles.

TEME OPTIONALE

Tema Opțională 1 - Ioan 13

1. Citește textul de câteva ori.
2. Răspunde la întrebările inductive din pagina următoare.

Ioan 13:1-20

- 1 Înainte de praznicul Paștelor, Iisus, ca Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă îi iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.
- 2 În timpul cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă,
- 3 Iisus, fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mâni, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce,
- 4 S-a sculat de la masă, S-a desbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar, și S-a încins cu el.
- 5 Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.
- 6 A venit, deci, la Simon Petru. Și Petru I-a zis: „Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?”
- 7 Drept răspuns, Iisus i-a zis: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.”
- 8 Petru I-a zis: „Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!” Iisus i-a răspuns: „Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.”
- 9 „Doamne” I-a zis Simon Petru „nu numai picioarele, dar și mâinile și capul!”
- 10 Iisus i-a zis: „Cine s-a scaldat n-are trebuință să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot; și voi sunteți curați, dar nu toți.”
- 11 Căci știa pe cel ce avea să-l vândă; de aceea a zis: „Nu Sunteți toți curați.”
- 12 După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, S-a așezat iarăși la masă și le-a zis: „Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu?”
- 13 Voi Mă numiți „Învățătorul și Domnul” și bine ziceți, căci Sunt.
- 14 Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.
- 15 Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.
- 16 Adevărat, adevărat, vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis.
- 17 Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceți.
- 18 Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care zice: „Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea.”
- 19 Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte ca să se întâmple, pentruca, atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.
- 20 Adevărat, adevărat, vă spun că, cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”

Întrebări inductive:

- O 1. Cine sunt oamenii implicați în povestire?
- O 2. Ce eveniment urma să se întâmple?
- I 3. Ce este praznicul Paștelui la evrei?
- O 4. Descrie cu propriile cuvinte evenimentele din pasaj.
- O 5. Ce este menționat în versetul 1 că Isus știa despre El Însuși?
- I 6. Cât de mult și-a iubit Isus ucenicii?
- I 7. A fost și Iuda Iscarioteanul inclus în această dragoste?
- I 8. Cum a putut Isus să iubească pe cineva care urma să-L trădeze?
- O 9. Fă o listă cu lucrurile pe care Isus le știa despre Sine Însuși în v.3?
- I 10. De ce a spălat Isus picioarele ucenicilor?
- I 11. În mod normal, a cui slujbă este spălarea picioarelor?
- O 12. Care a fost răspunsul lui Petru către Isus referitor la spălarea picioarelor?
- I 13. De ce nu a vrut Petru să-L lase pe Isus să-i spele picioarele?
- O 14. Care a fost replica lui Petru la răspunsul lui Isus în v.9?
- I 15. Explică ce a vrut Isus să spună în v.10.
- A 16. Cum ai răspunde tu la întrebarea lui Isus din v.12?
- I 17. De ce a zis Isus că ar trebui să ne spălăm picioarele unii altora?
- I 18. Ce a vrut Isus să spună prin afirmația Sa de la v.16?
- I 19. De ce nu e suficient doar să știm lucruri (vezi v.17)?
- I 20. Despre cine vorbește Isus în v.18?
- I 21. Interpretează v.20.
- A 22a. Extrageți aplicații ale învățaturii principale din acest mesaj.
- A. 22b. Care ar fi o aplicație generală?
- A. 22c. Ce lucruri specifice ai putea face tu?

Tema opțională 2 - Filimon

1. Citește textul de câteva ori.
2. Fă schița textului folosind ca model Schița epistolei (cum e ilustrată la pagina 20)
3. Fă diagrama textului (așa cum e arătat la pagina 21)

Filimon

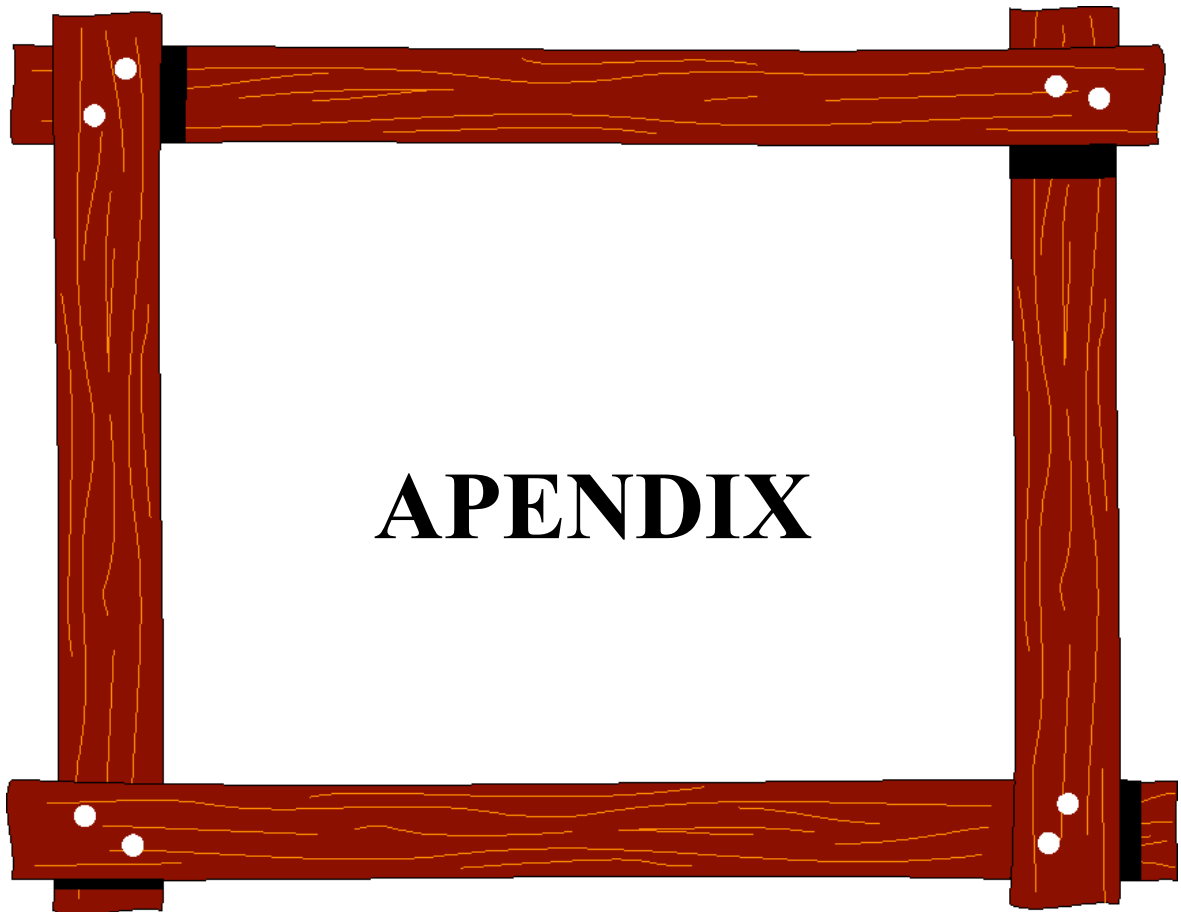
- 1 Pavel, întemnițat al lui Iisus Hristos, și fratele Timotei, către prea iubitul Filimon, tovarășul nostru de lucru,
- 2 către sora Apfia și către Arhip, tovarășul nostru de luptă, și către Biserica din casa ta:
- 3 Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Christos!
- 4 Mulțămesc totdeauna Dumnezeului meu, oridecâteori îmi aduc aminte de tine în rugăciunile mele,
- 5 pentru că am auzit despre credința pe care o ai în Domnul Iisus și dragostea față de toți sfinții.
- 6 Îl rog ca această părtășie a ta la credință să se arate prin fapte, care să dea la iveală tot binele ce se face între noi în Christos.
- 7 În adevăr, am avut o mare bucurie și mângâiere, pentru dragostea ta, fiindcă, frate, inimile sfinților au fost înviorate prin tine.
- 8 De aceea, cu toate că am toată slobozenia în Christos să-ți poruncesc ce trebuie să faci,
- 9 vreau mai de grabă să-ți fac o rugămintă în numele dragostei, eu, așa cum sunt, bătrânul Pavel; iar acum întemnițat pentru Christos Iisus.
- 10 Te rog pentru copilul meu pe care l-am născut în lanțurile mele: pentru Onisim, care altă dată ți-a fost nefolositor, dar care acum îți va fi folositor și ție și mie.
- 12 ți-l trimit înapoi, pe el, inima mea.
- 13 Aș fi dorit să-l țin la mine, ca să-mi slujească în locul tău cât Sunt în lanțuri pentru Evanghelie.
- 14 Dar n-am vrut să fac nimic fără învoirea ta, pentru ca binele pe care mi-l faci, să nu fie silit, ci de bună voie.
- 15 Poate că el a fost despărțit de tine, pentru o vreme, tocmai ca să-l ai pentru veșnicie, dar nu ca pe un rob, ci mult mai pe sus decât pe un rob: ca pe un frate prea iubit, mai ales de mine, și cu atât mai mult de tine, fie în chip firesc, fie în Domnul!
- 17 Dacă mă socotești, deci, ca prieten al tău, primește-l ca pe mine însumi.
- 18 Și dacă ți-a adus vreo vătămare sau îți este dator cu ceva, pune aceasta în socoteala mea.
- 19 Eu, Pavel „voi plăti” -scriu cu mâna mea-ca să nu-ți zic că tu însuși te datorezi mie.
- 20 Da, frate, fă-mi binele acesta în Domnul, și înviorează-mi inima în Christos!
- 21 ți-am scris bizuit pe ascultarea ta, și știu că vei face chiar mai mult decât îți zic.
- 22 Tot odată, pregătește-mi un loc de găzduire, căci trag nădejde să vă fiu dăruit, datorită rugăciunilor voastre.
- 23 Epafra, tovarășul meu de temniță în Christos Iisus, îți trimite sănătate;
- 24 tot așa și Marcu, Aristarh, Dima, Luca, tovarășii mei de lucru.
- 25 Harul Domnului nostru Iisus Christos să fie cu duhul vostru! Amin.

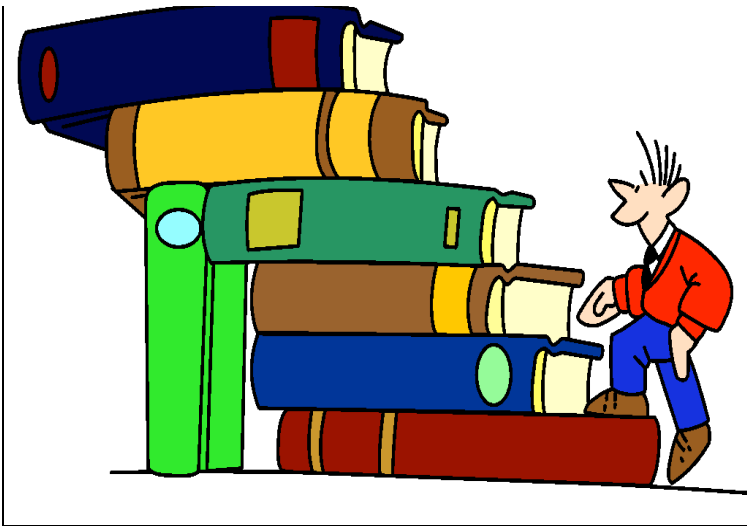
Tema opțională 3

1. Citește textul de câteva ori.
2. Fă schița textului (folosește o schiță simplă).
3. Fă distincția dintre tipurile de profecie din fiecare idee a schiței.
4. Găsește tema principală a profetiei.
5. Fă diagrama textului folosindu-ți schița.
6. Formulează schița unei predici pe care o vei folosi pentru expunerea textului. Ia prima idee și dezvolt-o verset cu verset. Enumeră prima idee și începe explicând fiecare verset care o cuprinde. Poate vrei să explici cuvinte cheie și propoziții din text pe care le-ai observat, interpretat și aplicat. Apoi treci la următoarea idee și dezvolt-o. Încearcă să te gândești la ilustrații și povestiri care să exprime ideea. (Vezi exemplul de la pagina 43.)

ISAIA 55

- 1 Proorocia lui Isaia, fiul lui Amoț, despre Iuda și Ierusalim, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, împărații lui Iuda.
- 2 Ascultați, ceruri, și ia aminte, pământule, căci Domnul vorbește: „Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s-au răsculat împotriva Mea.
- 3 Boul își cunoaște stăpânul, și măgarul cunoaște ieslea stăpânului său: dar Israel nu Mă cunoaște, poporul Meu nu ia aminte la Mine.”
- 4 Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărâdelegi, sămânță de nelegiuți, copii stricați! Au părăsit pe Domnul, au disprețuit pe Sfântul lui Israel. I-au întors spatele...
- 5 Ce pedepse noi să vă mai dea, când voi vă răzvrățiți din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav, și toată inima suferă de moarte!
- 6 Din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos: ci numai răni, vânătăi și carne vie, ne stoarse, ne legate, și ne alinate cu untdelemn:
- 7 țara vă este pustie, cetățile vă sunt arse de foc, străinii vă mănâncă ogoarele sub ochii voștri, pustiesc și nimicesc, ca niște sălbatici.
- 8 Și fiica Sionului a rămas ca o colibă în vie, ca o covercă într-un câmp de castraveți, ca o cetate împresurată.
- 9 De nu ne-ar fi lăsat Domnul oștirilor o mică rămășiță, am fi ajuns ca Sodoma, și ne-am fi asemănat cu Gomora.
- 10 Ascultați cuvântul Domnului, căpetenii ale Sodomei! Ia aminte la Legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei!
- 11 „Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sunt sătul de arderile-de-tot ale berbecilor, și de grăsimea vițelilor; nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor.
- 12 Când veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca să-Mi spurcați curțile?
- 13 Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare, căci Mi-e scârbă de tămâie! Nu vreau luni noi, Sabate și adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea!

Cum sa începi si sa conduci un Studiu Biblic

Începerea unui studiu biblic poate fi o experiență foarte benefică pentru lider și pentru participanți. Dacă nu ai mai condus un grup înainte, ar fi înțelept să începi cu puțin și încetșor. La început, programează doar câteva studii, cum ar fi unul pe săptămână, timp de o lună. Asta te va ajuta să înveți din mers și să continui să te perfecționezi. Dacă vei începe cu o serie lungă de studii, oamenii își pot pierde interesul și renunța înainte ca tu să fii dezvoltat subiectul suficient și asta poate duce la descurajare.

Pe cine ar trebui să invit?

Înainte de a invita pe cineva, petrece timp în rugăciune. Trebuie să fii convins că Dumnezeu pregătește câțiva oameni care sunt flămânzi după Cuvântul Său. Adevărul este că El a pregătit deja câțiva oameni chiar înainte ca tu să te gândești să faci un studiu! Pe măsură ce te rogi, El va aduce anumiți oameni în calea ta ca tu să știi pe cine ar trebui să inviți. Începe doar cu câțiva oameni, 2 sau 3 este tot ce-ți trebuie. Pe măsură ce te dezvolti, grupul poate crește, dar este important să începi cu puțini.

Cât timp este necesar?

Lideri cu experiență în studiu biblic au descoperit că tot ce depășește o oră este prea mult. Unii participanți își vor pierde interesul și vor ațipi dacă studiul este prea lung. Alege o oră care este bună pentru toată lumea și păstrează un program confortabil. Uneori vei depăși programul, dar fii sensibil la grup.

Cum să mă pregătesc?

Un studiu biblic cu adevărat bun nu se “întâmplă” să fie bun - ci trebuie pregătit foarte atent. Mai întâi, lasă-L pe Dumnezeu să-ți vorbească inimii tale pe măsură ce studiezi. Lasă Cuvântul Său să sape adânc și să lucreze în tine. Apoi, acordă-ți suficient timp pentru un studiu serios, ca tu să te simți confortabil cu textul și să poți conduce eficient grupul. Dacă te grăbești la timpul tău de studiu, studiul nu va avea, probabil, impactul pe care Dumnezeu l-ar dori. Când tu ești pregătit complet și ai înțeles realmente adevărul lui Dumnezeu, cu atât mai mult și grupul tău va experimenta aceasta.

După ce ai citit textul de câteva ori, începe prin a folosi o schiță pentru a separa ideile. Uită-te să vezi unde încep și unde se termină paragrafele. Întrebă-te dacă ideea se termină aici sau se continuă și în paragraful următor. Care e ideea aici?

După ce ai făcut schița textului, începe să faci diagrama tuturor observațiilor, interpretărilor și aplicațiilor. Odată ce lucrul acesta este realizat, ești gata să formulezi întrebări. Pune întrebări care să reliefeze ideea principală din fiecare secțiune a textului. Întrebările tale trebuie să urmeze ordinea în care este scris textul. Amintește-ți că studiezi un text într-un mod metodic și sistematic.

Cum să conduc?

Odată ce ai scos întrebările din text, ești gata să conduci grupul în studiu. Amintește-ți să nu răspunzi niciodată la propriile întrebări. Dacă grupul nu înțelege întrebările, atunci reformulează-le. Întotdeauna adu grupul înapoi la text, pentru a găsi răspunsul.

Amintește-ți să te aproprie de Scriptură ca de textul unei cărți, una din care vrem să învățăm. Pe cât posibil, lasă textul să vorbească.

Autoevaluarea conducerii

După studiu, probabil că vrei să treci prin lista de evaluare singur, sau să inviți un alt creștin la grupul tău să te evalueze. Înainte de a începe, mulțumește lui Dumnezeu pentru răspunsurile specifice la rugăciune în studiul pe care tocmai l-ai condus. Indiferent cum crezi că a mers studiul, poți să-I mulțumești că El poate folosi Cuvântul Său eficient pentru fiecare persoană care a fost prezentă.

Pregătirea ta

1. Crezi că ai alocat suficient timp pentru pregătire?
2. Ai fost în stare să înțelegi foarte clar învățătura principală? Ai putut să o faci înțeleasă și celorlalți?
3. Pregătirea ta în rugăciune: Vrei să faci ceva schimbări în ceea ce ceri în rugăciune, atunci când te vei ruga pentru studiul următor?

Atitudinea ta

1. Te-ai așteptat ca Dumnezeu să lucreze prin studiu?
2. Ai fost în stare să arăți interes individul fiecăruia, ca ei să știe că sunt bineveniți, așa încât, cineva cu o întrebare sau o problemă să poată veni să vorbească cu tine?
3. Ai vrut să înveți și tu de la ceilalți din grup?

Atmosfera

1. A fost informală și naturală?
2. În general, oamenii s-au simțit liberi să contribuie?
3. În ce mod ai putut să-i ajuți și să-i încurajezi să participe?

Timpul

1. Dacă ar fi să conduci grupul din nou prin acest pasaj, ai schimba viteza?
2. Ai putut să începi și să termini după cum ai planificat?

Discuția

1. Fă o listă cu ce lucruri ai învățat tu despre conducerea unei discuții. Apoi gândește-te dacă:
 - a. Crezi că oamenii au înțeles liniile discuției?
 - b. Au căutat în text după răspunsuri?
 - c. Te-ai abținut să răspunzi tu la întrebări? (Dar le-ai împărtășit acum și atunci, ca și membru al grupului?)
 - d. Ai reformulat întrebări când a fost necesar?
 - e. Ai fost în stare să încurajezi mai mult decât să răspunzi cu altă întrebare?
 - f. Este ceva ce ai vrea să-L rogi pe Dumnezeu să facă membrilor grupului, ca să participe mai mult?
 - g. Este cineva pe care ar trebui să-l ajuți să fie mai activ, vorbind cu el în particular? Cum ai putea face asta cu înțelepciune și blândețe?

Scopul

1. Au atins punctele discuției ideile majore ale textului? Au fost formulate în așa fel încât să poată fi preluate de oameni în gândirea și acțiunile lor?
2. Au fost ideile conduse în așa fel să fie în legătură unele cu altele și să dea imaginea de ansamblu?
3. Ești mulțumit de felul în care studiul tău și-a atins scopul-au fost persoane care au părut pătrunse de adevărurile găsite?

Cîteva considerații generale

- Așteaptă-te ca textul și nu liderul să răspunde la întrebările care vin.
- Încearcă să rămâi în cadrul pasajului, ținând seama de el. Sunt momente când ai nevoie de informații generale, dar învață să lucrezi cu contextul imediat.
- Rămâi în miezul discuției — Este ușor să deviezi sau să pierzi esențialul.
- Este important ca fiecare persoană să contribuie la învățarea grupului. Aceia care vorbesc mai liber trebuie să dea posibilitatea și celor mai tăcuți să vorbească.
- Când o persoană nouă intră în grup, ar fi bine să fie revăzute liniile directe.

Când pui întrebări, asigură-te că dai suficient timp grupului să găsească răspunsurile în text. Uneori pare o perioadă prea mare de liniște după o întrebare. Fii atent să nu-i grăbești, pentru că ei au nevoie să caute în text răspunsul.

Multe întrebări vor genera mai multe răspunsuri, așa că simte-te liber să aștepti mai multe răspunsuri de la grup. După primul răspuns, poți adăuga comentarii de încurajare: ”Este de folos.”, sau “Bună observație.”, “Mai vede cineva și altceva?”

Amintește-ți că discuția ta poate că se dezvoltă încet la primele întâlniri, dar se va îmbunătăți pe măsură ce fiecare se va familiariza cu stilul. Pentru unii, poate să fie prima oară când au discutat astfel Biblia.

Nu te îngrijora dacă cineva are cumva o contribuție ciudată sau diferită. Amintește-ți că Dumnezeu lucrează și liderul nu are responsabilitatea de a îndrepta ideile fiecăruia. Responsabilitatea ta este să îi aduci pe toți în Cuvânt și să lași Cuvântul să-i îndrepte! Unii au tendința de a fi oamenii-problemă. Cere-le să aștepte cu întrebările lor până la sfârșit, ca să poți discuta cu ei în particular. Oricum, asigură-te că vei vorbi cu ei mai târziu.

Uneori, în timpul discuției, un participant va aduce pe neașteptate un răspuns la o întrebare pe care încă nu ai pus-o. În această situație, discută subiectul la momentul în care a fost adus în discuție. Pentru o mai bună înțelegere, poți enunța și întrebarea ta la momentul ei oportun, conform schiței tale, referindu-te la comentariile și discuțiile anterioare.

Sunt momente când o discuție devine foarte aprinsă, și deodată realizezi că toți s-au îndepărtat de subiect și timpul s-a scurs. Vrei să ai discuții bune, dar vrei să-L lași pe Dumnezeu să vorbească prin pasaj. Dacă ai parcurs doar jumătate din pasaj, grupul a prins numai jumătate din subiect. Învață să aduci grupul înapoi atunci când ei se îndepărtează de subiect, și mută-i la întrebarea următoare.

După fiecare studiu al tău, întărește-ți conducerea trecând prin întrebările de la evaluarea liderilor, care au fost prezentate în acest material (pagina 63-65).

Dumnezeu poate lucra printr-un studiu biblic care are doar câțiva oameni în componență sau un grup mare. Totuși, experiența arată că atunci când grupul depășește 7-8 membri, discuțiile nu vor fi așa de fructuoase și se pierde ceva. Dacă scopul tău este să aveți discuții deschise și sincere în Cuvântul lui Dumnezeu, este cel mai bine să păstrezi un grup mic. Dacă grupul crește la dimensiuni neconfortabile, ia în considerare divizarea lui în două părți mai mici și învață pe altcineva cum să conducă celălalt grup.

Grupurile mici pot fi o cheie reală de creștere a bisericilor, atât spiritual cât și fizic.

Dinamica grupurilor mici

Înțelegerea dinamicii grupurilor mici este critică pentru fiecare lider de grup. Adesea, grupurile încep și se întâlnesc cu mare entuziasm, dar foarte repede eșuează. De ce se întâmplă așa? Pot fi multe motive, cum ar fi un lider insensibil, conflicte de personalitate în interiorul grupului sau un plan nerealistic.

Dacă un grup eșuează, există întotdeauna un motiv. Totuși, eșecul nu apare dacă se dă atenție unor principii de bază ale dinamicii grupului. Unele grupuri funcționează fără a se analiza ce trebuie făcut ca grupul să meargă. Ele supraviețuiesc pentru că, în mod inconștient, practică principiile corecte ale dinamicii grupului.

Obiective sau Subiective

Grupurile funcționează la două nivele de bază: **obiective** sau **subiective**. Dacă cele două nu se completează unul pe celălalt, liderul va avea probleme.

Partea obiectivă a grupului este definită prin sarcina respectivă, studiul biblic, întâlnirea de rugăciune, întâlnirea bordului, corul, etc.

Partea subiectivă se referă la relațiile în grup, la felul în care persoanele individuale se simt ca parte a grupului. Grupurile sunt făcute din oameni care au sentimente, prejudecăți, nevoi și scopuri personale.

Fiecare persoană din grup se va întreba singură, în tăcere: "Care este poziția mea în acest grup? Vor accepta oamenii părerile mele? Cum aș putea face acest grup să vadă că sunt strălucitor, bun, spiritual sau orice alte atribute pe care tu le consideri că te fac valoros și respectat? Mă veți mai accepta voi dacă veți vedea că sunt diferit?" Până când o persoană nu găsește răspuns la aceste întrebări, nu se va simți cu-adevărat liberă să participe la treaba respectivă (studiu biblic, rugăciune, etc.)

Nivelul subiectiv este cel la care apar adevăratele probleme și la care trebuie să fim foarte atenți. Poate că ați văzut că unele grupuri nu realizează niciodată nimic. Au început cu Isaia 1, dar au trecut doar prin primele 2 versete; sau au planificat un serviciu divin, dar după o

jumătate de oră au decis doar să invite pe obișnuitul lider de închinare. În loc să-și îndeplinească sarcina, membrii se vor certa, vor glumi, vor vorbi toți deodată sau nu va vorbi nimeni!

Fiecare grup trebuie să dea atenție ambelor părți: subiectivă și obiectivă. Grupurile care se concentrează orbește numai pe o parte, sunt în mare pericol. Mai devreme sau mai târziu, relațiile din grup vor frustra realizarea scopului obiectiv.

Ca și lider, trebuie să înveți să te confrunți cu tensiunile și dificultățile grupului. Învață să depistezi repede problemele de la nivelul subiectiv. Încearcă să depistezi sentimentele, pentru că ele se împărtășesc foarte rar într-un grup. Oamenii nu vor spune: ”M-am plictisit de acest studiu biblic”, dar nu vor mai participa, se prăbușesc în scaun sau se holbează pe fereastră. Vor comunica altfel decât prin cuvinte. Fii sigur, somnorosul încearcă să-ți spună ceva! Chiar și cuvintele pot contrazice sentimentele. Pot fi roșu de supărare și să insist că nu sunt supărat. Oamenii comunică în toate modurile, așa că noi trebuie să învățăm să înțelegem comunicările nonverbale.

Poate că cea mai sigură cale de a ști ce se întâmplă în grup este să te întreb: ”Cum mă simt acum?” Dacă sunt supărat, iritat sau defensiv, atunci ceva e în neregulă. Dacă problema e evidentă, atunci adu-o la lumină și confruntă-te cu ea. ”Simt că unii dintre voi sunteți supărați. Nați vrea să vorbiți despre asta?” Odată ce sentimentele subiective au fost exprimate, poate ca totul să se transforme într-o experiență pozitivă și nu una distructivă pentru grup. Nu e neobișnuit ca cele mai profitabile momente dintr-un grup să aibă loc când atenția este distrasă de la obiectiv la subiectiv.

O tânără doamnă era membru activ într-un grup mic de studiu biblic. Ea vorbea foarte liber la fiecare întâlnire. Într-o zi a venit și a stat tăcută jumătate din studiu. Liderul a observat tăcerea ei și a oprit studiul ca să afle ce era în neregulă. Tânăra doamnă a izbucnit în lacrimi și a povestit că mama ei este grav bolnavă. Grupul, imediat a început să se roage pentru mama ei și să o încurajeze. Grupul s-a transformat dintr-un studiu academic într-un grup iubitor și plin de grijă. Dincolo de aceste situații care par că distrag atenția grupului, am învățat o lecție valoroasă și profundă despre noi înșine, relații, conflict, dragoste, iertare și sinceritate. Cu alte cuvinte, am învățat experimentând cuvintele vorbite adesea din Scriptură.

Tipare de interacțiune

Când se află în grup, oamenii interacționează în moduri previzibile. Unele moduri în care ei acționează sunt de folos, altele deranjante. Iată tipurile:

- Vorbărețul — întotdeauna are ceva de spus despre orice
- Timidul — rar va spune ceva
- Observatorul — urmărește totul, dar nu participă
- Comicul — întotdeauna are ceva hazliu de spus
- Deturnatorul — membru bine informat care aduce contribuții irelevante
- Argumentativul — are opinii solide și nu renunță ușor la ideile sale
- Ascunsul — are altceva în minte dar nu exprimă

Cum reacționezi la tipuri diferite

Vorbărețul

Ia-l deoparte și vorbește cu el personal, fără să-l confrunți sau să-l jignești. “Paul, am nevoie de sprijinul tău în grup, vreau să-i ajutăm să vorbească mai mult. Apreciez sincer ideile pe care le împărtășești, dar te rog să mă ajuți să implic și restul grupului. Când pun o întrebare, nu încerca să fii primul care răspunde. Hai să-i încurajăm și pe ceilalți să-și exprime ideile.

Timidul

Folosește-i numele, adresează-i o întrebare directă. Asta o să-l facă să înceapă se implice și el. Fă niște comentarii pozitive la răspunsul său, cum ar fi:”Este o observație bună.”, “Bine marcat!”

Observatorul

Încearcă să-l prinzi în discuție printr-o întrebare directă. Uneori oamenii stau și observă, fiindcă nu sunt absolut siguri că grupul îi va accepta. De aceea, introduceți-i cu blândețe și acceptare.

Comicul

Această persoană poate fi de mare ajutor într-un grup cu ușoare tensiuni fiindcă îi face pe oameni mai relaxați. Dar, uneori, umorul este la un timp nepotrivit. Dacă asta devine o problemă, ia persoana de-o parte și vorbește-i în particular, spunându-i că apreciezi darul umorului la el. Ajută-l să vadă că trebuie să fie atent cum îl folosește.

Deturnatorul

Acest tip de persoană poate fi o problemă reală pentru grup, dacă nu se lucrează cu mânuși cu el. Învață-te să aduci această persoană înapoi la text și la subiect. Poți face un comentariu, cum ar fi: ”Este un subiect interesant. Poate o să vorbim mai mult despre el altădată.” Și, fără să-i mai lași timp să răspundă, adu grupul înapoi la text cu o întrebare.

Argumentativul

Dacă o persoană face tot timpul probleme, ia-l deoparte și vorbește-i. Spune-i că apreciezi părerile lui, dar marchează-i importanța de a permite și altora din grup să-și exprime părerile diferite, fără ca el tot timpul să se simtă provocat să răspundă cu noi și noi argumente. Dacă liderul permite unui astfel de om să intervină tot timpul, grupul nu va mai dori să-și împărtășească ideile de teama de a nu fi provocați. Dacă această persoană începe o contradicție, sau alți doi sunt în dezacord și încep o contradicție, este important ca liderul să preia controlul situației. Să recunoască valoarea celor două idei, și să spună că și alții au opinii puternice legate de acest subiect. Spune-le să-și păstreze ideile și să continue studiul.

Ascunsul

Dacă vezi că o persoană se ascunde de studiu, atunci este important să înțelegi ce îl supără pe acel individ. Înainte de a face orice altceva, roagă-te în gând pentru el. Uneori asta este tot ce e nevoie să faci. Totuși, dacă crezi că e necesar să te ocupi mai mult de asta în timpul grupului, poate fi de ajutor o întrebare cum ar fi: ”Ioana, azi ai fost foarte tăcută. S-a întâmplat ceva rău?” sau “Se pare că ești foarte departe astăzi, este ceva pentru care putem să ne rugăm?”

Atmosfera grupului

Atmosfera fiecărui grup este foarte importantă. Dacă oamenii simt căldură, dragoste și acceptare, grupul va fi sănătos. Cu o atmosferă corectă, grupul va evita probleme severe sau comportamente nepotrivite.

Fiecare persoană din grup trebuie să se simtă acceptată și nejuducată, înainte de a se simți liberă să participe. Problemele apar adesea când un individ consideră că este “nou venit” spiritual sau că este mai special în ochii lui Dumnezeu decât ceilalți. Când se întâmplă asta, nu-i putem ajuta dacă suntem judecători. Când noi ne vedem așa cum suntem în realitate (păcătoși, oameni decăzuți care totuși suntem iubiți de Dumnezeu), atunci nu numai că vom abandona criticismul, ci vom putea fi și sinceri în același timp.

Cazul predicării expositive

Este un mare privilegiu să fiu la această conferință. Aș vrea să vă împărtășesc din propria mea experiență de pastor, ce cred în legătură cu importanța studiului biblic și a predicilor expoziționale în biserică. Asta nu e o predică adevărată, deși am un text. Este un text minunat și am să-l țin pentru sfârșit. Ce aș vrea să fac este să pledez în favoarea predicării expositive.

Aș vrea să încep cu ceva autobiografic, să vă povestesc puțin din experiența mea. Cred că este important pentru voi să știți cum setul meu de priorități m-a condus în lucrarea pe care o am acum la First Presbyterian Church din Berkeley și în lucrarea desfășurată la Union Church din Manila și la University Presbyterian Church din Seattle, înainte de asta. Apoi veți putea înțelege nu numai perspectiva teologică ci și modul în care m-am format din punct de vedere teologic, lucru extrem de important pentru lucrarea cuiva.

Sunt californian de a treia generație și m-am născut lângă Mount Shasta. Familia mea a fost minunată, entuziastă, încurajatoare dar nu neapărat religioasă. Am încetat să mai merg la biserică spre sfârșitul anilor de liceu și am ținut-o așa și în primii 2 ani de facultate. Pur și simplu nu a făcut parte din viața mea.

În timpul celui de-al 2 lea an de facultate, am locuit în Barrington Hall, care a fost și este încă un loc ciudat. Aveam reputația de a fi în singurul cămin din America care era pe lista Comitetului de Activități și Case Neamericane catalogat ca o activitate neamericană. La acea vreme trăiau acolo aproape 250 de bărbați, și în cele din urmă am devenit președintele aceluși cămin. Ieri am trecut cu mașina pe-acolo; este la fel. Și ca să vă redau puțin din parfumul aceluși loc, e plin de graffiti peste tot acum, pentru că multe mișcări de protest au loc la Berkeley. Unul din graffiti-urile reprezentative pentru Barrington Hall era scris chiar pe ușa de la intrare cu litere mari, negre, scrise cu spray: "Pleacă de-aici!"

Pe la mijlocul anului 2, am fost invitat de un prieten să merg la un grup de studiu biblic. Acest grup se întâlnea o dată pe săptămână, în camera unui student și studia o carte din Noul Testament; așa simplu. Se întâlneau pentru o oră să aibă un quasi-inductiv timp de discuții din Noul Testament. Pot încă să-mi amintesc prima impresie de când am mers la acel grup de studiu biblic. Am fost șocat să văd tineri bărbați de aceeași vârstă cu mine, citind din Noul Testament cu ochii unor adulți și să discute serios despre ceea ce citeau. A fost o experiență uimitoare.

Pe vremea aceea nu aveam Biblie, așa că a trebuit să mă uit cu altcineva. Am fost așa de impresionat că am zis: "Aș vrea să continuu să vin la acest studiu biblic." Așa că în săptămâna aceea m-am dus să-mi cumpăr o Biblie. Bineînțeles că aveam Biblia acasă, dar nu aveam niciuna la mine, la Berkeley. Neștiind că există mai multe traduceri, am cumpărat una dificilă, cu limbaj arhaic, versiunea King James. Săptămâna următoare, când am mers la studiu biblic, mi-au spus: "Noi nu folosim Biblia asta, noi folosim o traducere mai modernă, anume Revised Standard Version (RSV)." A trebuit să merg să-mi cumpăr alta. Iată cum, nefiind creștin, deja cumpărasem 2 Biblii într-o săptămână. Am făcut rost de una RSV și am început să merg în mod regulat la acel mic grup de studiu.

Am început să frecventez și grupul studentesc de la First Presbyterian Church din Berkeley, în acea primăvară, iar în vară am mers la o conferință organizată la lacul Tahoe, unde cei doi vorbitori au fost Edward John Carnell de la acest Seminar și Robert Boyd Munger. Întotdeauna îmi amintesc acel moment de răscruce din viața mea, când, la acea conferință, Bob Munger a pus punctul pe 'i'. El a zis: "Când ești convins de faptul că Isus Hristos este demn de încredere, așa încât vrei să te încrezi în faptul că El este demn de încredere, atunci ești gata să devii creștin." El a vorbit întregului grup, nu mie în mod particular, dar într-un fel, el a spus acele cuvinte pentru mine. Îmi amintesc cum am coborât spre lac, decidând să cred că Isus este demn de încredere.

Asta s-a întâmplat la începutul anului trei de facultate. Când m-am întors la Berkeley, am crescut repede din punct de vedere spiritual. M-am implicat mai mult în grupul de studiu biblic de la Barrington și, așa cum am menționat, în cele din urmă am devenit președinte la Barrington Hall, precum și lider al grupului studentesc de la First Presbyterian. În tot acest timp am devenit din ce în ce mai implicat în acel mic grup de studiu biblic.

Am văzut lucruri uimitoare întâmplându-se până la sfârșitul ultimului an de facultate. Am văzut bărbați care au devenit creștini, aproape câte unul pe săptămână, până la sfârșit. Pur și simplu se întâmpla, într-un fel sau altul. Veneau pur și simplu în mod inexplicabil dar Dumnezeu a onorat acea lucrare.

La mijlocul ultimului an de facultate, cu toate că eram aproape licențiat în drept și științe politice, eram așa de aprins de ceea ce se întâmpla în acel grup de studiu biblic și de șansa de a depune mărturie ca și creștin, încât i-am zis pastorului meu, Bob Munger: "Știi, asta e ceea ce mă aprinde. Mă întreb dacă n-ar trebui să fiu în lucrare." El mi-a zis: "De ce nu te înscrii la Seminarul Princeton, să vezi dacă ești admis?" Așa m-am înscris la Seminarul Princeton. Sunt sigur că am fost cel mai crud și fără experiență recrut pe care l-au avut vreodată.

Prima Biserică - Berkeley a aranjat ca să-l am drept coleg de cameră pe Lynn Bolick, un calvinist de nădejde. El m-a ajutat foarte mult în primul meu an la Princeton.

Alții care erau foarte îngrijorați că aș putea fi pierdut în liberalism, s-au asigurat că voi merge la conferința Navigatorilor din acea toamnă, la Star Ranch, înainte de a merge la Princeton. Apoi, când am ajuns la Princeton, am avut parte de ceea ce se poate numi o experiență de renaștere. Am făcut tot felul de descoperiri care erau din punct de vedere teologic importante pentru mine; și, de asemenea, l-am descoperit și pe cel mai mare predicator pe care l-am auzit vreodată, John A. MacKay. Am petrecut trei ani minunați la Princeton și apoi am intrat în lucrare. Dar ceea ce mi s-a întâmplat prima dată la Barrington Hall din Berkely mi-a lăsat o amprentă de neuitat.

La Princeton, în acele zile, noi toți trebuia să ieșim în echipe de evanghelizare, ceea ce eu disprețuiam. Nu era genul meu să merg în biserici și să citesc din Scriptură la serviciul de închinare și apoi să stau de vorbă cu tinerii, să merg apoi în familii pentru a lua prânzul. Noi reprezentam Seminarul și făceam asta bine, desigur mai mult sau mai puțin. Am făcut lucrul acesta de vreo 4 ori înainte de a mă retrage din program; dar, penultima oară am fost la Jenkintown, la marginea Philadelphiei, unde am luat prânzul cu familia Kelly. Acolo era un tânăr, pe nume Glen, proaspăt înscris la Princeton University, care s-a nimerit să fie acasă în acel timp. Vorbesc de întâlniri divine - eu chiar cred în ele. I-am spus: "O, tu ești de la Universitatea Princeton iar eu de la Seminarul Princeton, ce interesant. Ar trebui să ne mai întâlnim pe-acolo, de-acum înainte." Iar el a răspuns: "Grozav." Așa că săptămâna următoare ne-am întâlnit și i-am spus: "Știi Glen, când eram la Berkely am fost implicat într-un mic grup de studiu biblic și asta a însemnat mult pentru mine. Nu am așa ceva aici, la Princeton. Crezi că voi, ați fi interesați de un astfel de studiu? El mi-a răspuns, "Îl voi întreba pe colegul meu de cameră." Așa a început un mic grup de studiu biblic la Princeton.

Am sfârșit prin a avea 7 astfel de grupuri în același timp, pentru că diferite grupuri mi-au cerut să le ajut. Asta a fost lucrarea mea în tot timpul celor trei ani la Princeton. Grupurile începeau fie la 10:00 seara, la 6 dimineața, sau la 4:30 după amiază. Întotdeauna durau cam o oră, și am folosit întotdeauna cam același format ca și la Berkely, un studiu inductiv simplu, cercetând diferite cărți din Noul Testament. În unele săptămâni apostolul Pavel câștiga, alteori pierdea. Dar nu m-am îngrijorat pentru asta. Pur și simplu am încercat să mă uit la text cu ceilalți studenți și să înțeleg ce era în text. Ce am descoperit aici, era identic cu ceea ce descoperisem la Barrington. Investind timp, dacă aș putea face pe cineva să se uite în text, mai devreme sau mai târziu, acesta le va câștiga respectul. Am numit aceste grupuri, grupuri de Studiu Investigativ al Bibliei. Nu-mi place termenul de "Grupuri evanghelice de studiu". Odată, pe când vorbeam cu un student, lider la InterVarsity, i-am zis: "Nu-ți numi grupul de studiu biblic: "Grup evanghelic de studiu biblic", spune-i mai bine: "Grup de studiu investigativ al Bibliei". De ce să cari un bagaj în plus la studiul biblic? Lasă să studiem textul pentru că merită studiat și lasă-L pe Dumnezeu să evanghelizeze pe aceia pe care l-a ales. Astăzi, în nordul Californiei, InterVarsity își numește acele grupuri de studiu biblic, grupuri de studiu investigativ al Bibliei."

Am văzut câțiva bărbați tineri devenind creștini la acele grupuri de studiu biblic. Niciodată nu am făcut presiuni asupra lor sau să fac cine știe ce eforturi, încercând să-i determin să devină creștini; pur și simplu s-a întâmplat. Această descoperire mi-a format întregul meu stil de lucrare, într-un mod foarte profund, precum și metoda mea teologică. Pot să vă spun cu toată sinceritatea că, lucrarea mea în Seattle, în Manila și în Berkely a fost clădită pe această premiză de bază: dacă aș putea să-i fac pe oameni să ia în considerare în mod serios textul, acesta i-ar convinge singur. Acest principiu mi-a înlăturat multă tensiune și nu a mai trebuit să încerc să fiu deștept sau să am un program sofisticat. Tot ce aveam de făcut era să-i conving pe oameni să ia în serios textul, cu toate că uneori îți trebuie ceva abilități să poți face asta. Am devenit convins că cea mai bună teologie este aceea care începe cu textul. Nu să iei întrebări din lume și să încerci să afli un răspuns în Biblie pe care apoi să-l oferi lumii, ci mai degrabă să-ți extragi valorile tale din text și apoi să confrunți lumea cu ele.

În remarcabila lucrare în două volume a lui Helmut Thieleck, **Etici teologice**, el prezintă diferențele dintre teologia lui Paul Tillich și cea a lui Karl Barth, folosind o abordare foarte simplă pentru a pune în evidență cele două metode teologice. El arată că Paul Tillich, a cărui preocupare majoră era corelarea, începe cu categoriile lumii. De aceea, teologia lui este în principal existențială și speculativă. El începe cu categoriile lumii și apoi pune întrebări ale existenței și se îndreaptă spre implicațiile lor teologice. Thieleck arată, prin contrast, faptul că Karl Barth începe cu textul și se îndreaptă spre lume să vadă unde se întâlnesc acestea. Folosește drept un exemplu al acestui model teologic, Declarația Barmen, din 1934, scrisă de Karl Barth, Martin Niemoller și Wilhelm Niemoller. Este interesant de observat că fiecare din cele 7 articole ale

Declarației Barmen începe cu un text și trece de la text înspre lume. De exemplu, Articolul I începe cu Ioan 14: "Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine."

Apoi vine și Articolul: Iisus Hristos este singurul cuvânt de care trebuie să ascultăm, atât în viață cât și în moarte, apoi negarea: "Noi respingem falsa doctrină care afirmă că există și alte cuvinte de aceeași autoritate pe care trebuie să le auzim și împlinim, în afară de acest singur cuvânt, Iisus Hristos." Observați că Barth a început cu textul, apoi s-a îndreptat spre Germania Nazistă din 1934 și apoi a văzut coliziunea. El nu a început cu lucruri existențiale și apoi să încerce specularea unor posibile corelații. Cu alte cuvinte, el a început ca un teolog biblic. Ca și teolog, Barth a avut aceeași traiectorie: a început cu **Romanbrief**, un comentariu al cărții Romani, apoi a trecut la teologie sistematică. Etic și teologic, eu am devenit convins prin propria mea experiență cu grupurile de studiu biblic și apoi propria mea formație teologică a luat acea direcție biblico/teologică. Cred că de aceea aș prefera să fiu mai degrabă un teolog biblic stângaci decât un rafinat și sincronizat teolog sistematic.

Am ajuns la convingerea că cea mai bună evanghelizare va apare într-un studiu de investigare a Bibliei, fără pretenții complicate, unde ești aproape inconștient de faptul că ești evanghelizat. Propria mea filozofie de evanghelizare este bazată pe o mie de pași singulari care se fac în prietenie, în mod natural. Cei mai mulți dintre oamenii din Berkely care au fost câștigați la Hristos, sunt din grupuri mici de studiu, grupuri de rugăciune, grupuri de studiu investigativ al Bibliei, relații în care oamenii au șansa să observe gândirea și dragostea creștină, să-i observe pe creștini în viața de toate zilele. Apoi curiozitatea lor este câștigată, ei cercetează și devin creștini.

În cele din urmă am ajuns la convingerea că cea mai valoroasă predică și învățătură, în ciuda lungimii ei, ar fi expunerea biblică. Cred că vă datorez o definiție a expunerii biblice. Am modificat ușor definiția pe care am scris-o prima dată, într-un articol pentru publicația seminarului Fuller -**Theology, News and Notes**. Acela a fost primul meu articol publicat în legătură cu opinia mea pe această temă. În acel articol am dat o definiție pentru predicarea biblică, cam așa: "Predicarea biblică, după cum o văd eu, este sarcina de a permite unui text din Vechiul sau din Noul Testament să prezinte propriul său punct de vedere în interiorul întregii mărturii a evangheliei lui Iisus Hristos, și să afirme acel mesaj cu convingere și urgență oamenilor, în limbajul zilelor noastre. Există, firește și o latură teologică a predicării. Predicarea nu înseamnă doar să spui ce zice textul, trebuie să spui și ce semnifică el. Așa cum văd eu asta implică din partea pastorului sau a învățătorului, un periplu de la textul înțeles către implicațiile de ucenicie afirmate. Asta este predicarea biblică și eu sunt convins că de asta au nevoie bisericile. Eu sunt convins că aceasta este cea mai convingătoare, evanghelică și etică. Sunt foarte interesat de predicarea etică și relevantă, dar cred cu adevărat că cea mai bună predicare etică este cea care reiese din text.

Voi sfârși într-o notă pozitivă, dar lăsați-mă să fiu negativ pentru un moment. Vreau să mă refer la ceea ce eu numesc o criză în predicarea contemporană. Pentru mine este evident că există o criză în predicarea și învățarea în bisericile de astăzi. Nu vorbesc doar de criza teologiei fundamentaliste și a celei liberale. Este o criză a tuturor bisericilor. Este o criză în modul de predicare. Eu cred că acesta este unul din motivele pentru care a fost format și Comitetul de Expunere Biblică. Eu cred că sunt două forme majore ale acestei crize. Prima pe care o voi descrie este cea a dominării predicării tematice. Eu cred că cel mai utilizat stil de predică în biserici este cel tematic. Ceea ce vreau să spun este că sursa predicării vine din marile teme ale credinței noastre, care sunt explicate și ilustrate de învățător pentru ascultători, dar ascultătorii nu se uită și descoperă aceste teme pe măsură ce ele ies la suprafața unui text care este nedescifrat. Ei doar ascultă de la o figură cu autoritate, de la predicatorul sau învățătorul care spune: "Aceasta este ceea ce noi credem." Ei nu văd de unde vine aceasta și nici nu o descoperă ei înșiși. Pur și simplu li s-a spus și aceasta este dominarea predicării tematice. Pastorul zice: "Dumnezeu te iubește." Ei nu găsesc asta în text. Ei nu ajung să vadă cum reiese asta din text; doar li s-a spus.

Încerc să fiu cât de îngăduitor se poate cu predicarea modernă dar dilema pe care eu o văd este că mesajul evangheliei predicat de mult prea mulți predicatori provine din trei surse importante.

1. Prima este preocuparea pastorului sau a învățătorului. Cu alte cuvinte, ceea ce pastorul simte ca o flacăra din partea Domnului reprezintă sursa mesajului; este ceea ce simt bazat pe propria mea umblare cu Domnul.
2. A doua sursă a mesajului de predicat se bazează pe experiența pastorului. Sunt puțin îngrijorat de această nouă modă la seminariile din America legată de predicarea narativă, cea cu povestioare incluse în predică, în care tu îți spui povestea și presupui că ai transmis evanghelia cuiva. Asta înseamnă că experiența pastorului, umblarea lui sau a ei în această săptămână cu Domnul devine acum sursa mesajului. Cu cât ești un povestitor mai iscusit, cu atât îți se vor cere mai multe autografe.

Vă amintiți acea replică din piesa *Apel în masă*? Acolo unde Părintele Tim îi zice lui Mark, un tânăr seminarist, care nu fusese prea impresionat de predica Părintelui Tim: "Nu ți-a plăcut predica mea, nu-i așa?"

Și Mark a răspuns: ”Așa e, nu mi-a plăcut.” Atunci Părintele Tim i-a răspuns: ”Nu știi că mi-au cerut autografe, după predică? Mi-au cerut autografe!” Părintele Tim este un maestru al povestitului. Mesajul său vine din umblarea lui din timpul săptămânii.

3. A treia sursă, și aceasta este probabil cea mai periculoasă dintre toate, este ceea ce eu numesc un simț al adevărului creștin general, pe care se presupune că toată lumea îl știe, dar, pe care de fapt nu-l descoperă nimeni. Cu toții cunoaștem adevăruri minunate, dar acesta e modul în care lucrurile devin neclare în religia civilă: tinerii creștini în particular nu știu unde se găsesc acestea.

Repet, sursa mesajului este întreită în predicarea predominant tematică. Prima este propria preocupare a pastorului și îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ea. De multe ori preocuparea este de la Duhul Sfânt, nu mă îndoiesc de asta. A doua este experiența pastorului și cea de-a treia este ceea ce eu numesc un simț al adevărului creștin general care se presupune că e știut de toți.

Toate acestea cauzează un transfer subtil de la evanghelia “extra nos” către evanghelia “intra nos”, și astfel începe să ia formă un dezastru teologic. Preocuparea majoră a lui Luther a fost pentru evanghelia “extra nos”-evanghelia din exteriorul nostru, cu propria ei integritate. Poate fi studiată; poate fi examinată. Reprezintă o credință istorică. Dumnezeu a vorbit și poate fi înțeles. Dar când asta devine neclar, evanghelia poate deveni prizoniera experienței mele. Dați-mi voie să vă dau un exemplu.

Cu câțiva ani în urmă, eu și familia mea am fost într-o excursie și n-am putut ajunge la o biserică, așa că am ascultat un pastor predicând la radio. El a anunțat că va predica despre teologia speranței, folosind drept text un pasaj din Romani 8. Asta m-a bucurat, pentru că îmi place cartea asta și în mod special capitolul 8. Textul pe care l-a citit era despre întreaga fire care a fost sortită deșertăciunii. Cu alte cuvinte, a fost îngădită nu prin propria ei hotărâre, ci prin hotărârea lui Dumnezeu. Te-ai fi așteptat ca textul să spună că El a îngădit-o “în judecată”, dar Pavel și-a surprins cititorii. Cuvintele spun că El i-a pus limite “în nădejde”. Aici apare cuvântul “nădejde”. Acest pastor a citit acest text la începutul predicii sale și pot s-o spun cu toată sinceritatea că a fost cea mai emoționantă citire pe care am auzit-o vreodată. A fost citită de-a dreptul magnific, și m-am lipit pe loc de radio din momentul în care și-a început predica.

Pastorul și-a ținut predica despre speranță, dar ceea ce s-a întâmplat cu-adevărat a fost o serie de anecdote emoționante din propria lui viață. A vorbit despre diferite incidente din viața lui și despre lucruri pe care le-a observat. Una a fost așa de impresionantă că m-a făcut să-mi dea lacrimile; sunt o persoană foarte sentimentală. A mai povestit încă vreo câteva incidente și apoi a o dată în încheiat predica cu rugăciune. N-am vrut să spun prea multe, dar am fost foarte dezamăgit. Nici măcar timpul predicii nu s-a referit la pasajul citit atât de înălțător. Nu a lăsat ca textul să spună ceva în timpul predicii. Nu a radiat nici un pic de lumină asupra predicii. Predica a fost în schimb o povestire a propriilor sale experiențe care l-au învățat despre speranță în viață.

Fiica mea Anne m-a întrebat: ”Tată, ce părere ai despre predica aceasta?” Am vrut să spun ceva pozitiv, pentru că, la urma urmei, noi, clericii trebuie să fim uniți. I-am zis, “Ei bine, am să-ți spun un lucru, Anne. Am fost impresionat până la lacrimi de una din ilustrații.” Și asta a fost adevărat. Dar asta nu a mulțumit-o pe fiica mea, care a zis: ”Știi ceva, tată. Nu mi-a plăcut predica.” Și răspunsul ei, atunci când am întrebat-o de ce, a fost unul pe care sper să nu-l uit niciodată: ”Ce a fost rău la predică, după părerea mea, a fost faptul că pastorul a zis: “Tu trebuie să ai speranță pentru că eu am speranță” acesta a fost mesajul lui. Asta nu e evanghelia.” Ea a fost la prea multe studii biblice. A participat, de asemenea, pentru doi ani la studiul manuscrisului lui Paul Byer despre Marcu, precum și la studiul manuscrisului lui Habacuc, așa că Anne nu era dispusă să ia predica ca atare, pentru că era obișnuită să vadă evanghelia reieșind din text.

Era necăjită și de faptul că textul nu a avut deloc șansa să vorbească. Aici este textul cel mai grozav despre speranță dintre toate scrierile lui Pavel și nu i s-a permis și lui Pavel măcar o dată să spună ceva. În schimb, a fost o serie de povestiri emoționante. Credeți-mă, s-ar fi putut cere autografe în ziua aceea. Nici Părintele Tim nu s-ar fi descurcat mai bine. Aceasta a fost povestire la superlativ.

Tragedia predicii nu ține de 'ortodoxia' ei, pentru că a fost o predică corectă. Din punct de vedere teologic, nu a fost nici măcar un singur lucru cu care aș fi în dezacord, și la urma urmei, nu acesta este testul principal? Tragedia acestei predici este că oamenii care au auzit-o nu au avut ocazia să vadă și să descopere rădăcinile speranței în text, în evanghelie. Ei doar au auzit de experiențele predicatorului.

Vreau să-ți pun o întrebare majoră. Dacă ai avea o experiență săptămâna aceasta, poate o experiență cu Duhul Sfânt, poate un vis sau o viziune, ai predica despre asta, duminică?

Dacă ești din tradiția reformată, nu vei proceda așa. Ești recunoscător pentru experiențele tale dar predici evanghelia. Evanghelia și experiențele tale sunt două lucruri diferite. Experiențele tale pot fi mărturie pentru evanghelie și, ca și predicatori ar trebui să folosim astfel de experiențe drept ilustrații care să ajute la legătura

între noi și oameni. Acesta e rostul ilustrațiilor și al povestirilor din viața ta. Dar ele nu sunt mesajul. Dacă ilustrația devine mesaj, ea nu mai e o legătură care să conecteze oamenii la text. De fapt îi îndepărtează pe oameni de text. Ce te faci în vremurile în care tu nu mai ai speranță sau nu-ți mai pasă? Experiențele, ilustrațiile, povestirile din viața cuiva nu sunt suficiente. Îți mulțumim lui Dumnezeu pentru Maica Tereza, dar ea nu este evanghelia. Dragostea ei foarte mare pe care a arătat-o în Calcutta nu este vestea cea bună. Ea a fost un martor minunat al veștii bune, dar vestea cea bună este Însuși Iisus Hristos. Evanghelia este “extra nos”. Evanghelia este în text, și ce minunat este când o persoană poate descoperi teologia speranței din text. Apoi ilustrațiile se potrivesc de minune.

Dați-mi voie să vă dau un alt exemplu în această problemă. Există mulți pastori care nu pot spune o predică fără ca la sfârșit, să nu pomenească ca un clișeu, cele mai prețioase adevăruri ale credinței creștine. Asta pare să se întâmple deoarece ei se văd obligați să-i determine pe oameni să ia o decizie. Deci, pastorul face o predică perfectă, după text, lăsându-i textului posibilitatea să vorbească. Iar apoi, în ultimele cinci minute ale predicii începe un potop de fraze automate care nu trece nici măcar prin propria lor minte, cu atât mai puțin prin cea a ascultătorilor. Din acel moment, oamenii își pun carnețele în geantă; ei știu că predica s-a încheiat.

Când ai terminat de zis ce este în text, stop.

Așa cum am spus mai devreme, eu cred că în zilele noastre există această criză datorată dominanței predicării tematiche. Pericolul întâmpinat este ceea ce eu numesc expunerea neucenicizatoare, în care rezultatele cercetării sunt împărtășite, dar fără urgență și fără suflu, fără simțământul arderii lui Dumnezeu. O persoană justifică asta uneori cu: ”Păi, le-am spus adevărul, le-am spus evanghelia.” Dar trebuie să-ți amintești din homilectică și predicare faptul că, doar dacă ai expus subiectul nu înseamnă că l-ai și atins. Cerința predicării este să atingi subiectul și să o faci puternic. Asta presupune muncă și abilități. În cele din urmă, este taina Duhului Sfânt să confirme evanghelia și textul.

Cea mai bună metodă de a atinge subiectul, este aceea de a permite oamenilor să-l descopere singuri. Cerința predicării expositive este de a juta o persoană să vadă: ”A, asta spune textul. Văd unde este. Am găsit... Am văzut.” Cu alte cuvinte, scopul predicării expositive este de a permite unui text din Vechiul sau din Noul Testament să își atingă subiectul.

Fie că este vorba de a conduce un grup de studiu biblic sau de a predica expositiv, eu cred cu tărie că de astfel de lucruri are nevoie biserica de azi.

Eu pledez pentru ideea ca voi, ca și pastori, să fiți implicați în grupe mici de studiu biblic. Astăzi, am spus celor de la mine, de la clasă: ”Prima regulă în a fi un comunicator este să eviți principiul lui Peter”, în care o persoană ajunge la nivelul în care se simte incompetent... Trebuie să fim foarte atenți în privința asta în timpul predicării. De ce n-ai preda la o clasă de tineret? Sau, de ce nu te-ai implica la un grup de studiu biblic în care altcineva să fie mentorul tău, căruia să îi dai socoteală? De ce nu te-ai situa și tu sub autoritatea textului, la fel cu ceilalți, timp în care tu înveți ce zice textul și nu doar predici din el? Asta ar pleda atât în favoarea ta cât și a oamenilor tăi, dacă vom încerca să începem grupe de studiu investigativ al Bibliei în viața bisericii noastre.

În final, pledez pentru ca predicile obișnuite să aibă drept țintă serioasă predicarea expositivă. Cred cu sinceritate că cea mai bună predicare expositivă este aceea în care inviți oamenii să gândească alături de tine, pentru o mai lungă perioadă de timp, trecând printr-un text, printr-o carte sau prin întreaga Biblie. Încurajează-i pe oameni să discute cu tine. Am un text din a doua Epistolă a lui Pavel către Tesaloniceni. Prima carte a Noului Testament scrisă de Pavel ca o scrisoare trimisă din Atena bisericii din Tesalonic, la acea vreme capitala Macedoniei. El a scris două scrisori acelei biserici, deoarece ei erau confuzi asupra câtorva puncte, dar, de asemenea, el le-a fost tributar fiindcă le-a cerut ajutorul. Acest text se află în capitolul 3 din 2 Tesaloniceni: ”Încolo, fraților, rugați-vă pentru noi, ca, Cuvântul Domnului să se răspândească și să fie proslăvit cum este la voi.” Îmi place mult acest verset; acesta este misterul predicării. Misterul faptului că Duhul Sfânt ne va folosi, și noi trebuie să ne rugăm pentru toți cei de deasupra noastră.

Reverend Earl Palmer a fost lucrător la *First Presbyterian Church din Berkely, California, din 1970, după care a slujit câteva biserici din Filipine și din Seattle, statul Washington. Fiind un scriitor de renume, a studiat la University of California din Berkely și și-a luat doctoratul la Seminarul Teologic Princeton.*

* Decembrie 1985* Teologie, note și noutăți

Reprintat prin permisiunea Seminarului Teologic Fuller

RASPUNSURI